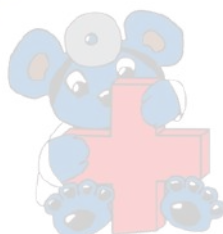
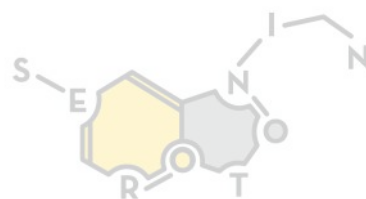

ZBORNİK DRUŠTVA ŠTUDENTOV MEDICINE MARIBOR *20 let*

MEDNARODNE MEDICINSKE
IZMENJAVE

epr^{iv}etka

dotik življenja
touch of life

Društvo študentov medicine Maribor 2025

Dragi člani!

Tako kot se spodobi ob vsakem opravljenem izpitu nazdraviti, se spodobi tudi, da ob veliki 20. obletnici naredimo nekaj posebnega. S pomočjo tako zdajšnjih kot bivših članov smo izdelali zbornik, ki nam bo še čez leta služil kot spomin na vse dogodke, lepe trenutke ter spletena prijateljstva, ki so nastala pod okriljem DŠMM-ja. Zato se udobno namestite, pripravite smejalne mišice in v roke vzemite kak robček ter se popeljite čez vsa področja našega čudovitega društva.

Marsikdo kdaj pozabi koliko dobrega v resnici dela naše društvo. Samo v letu 2024 smo skupaj izvedli več kot 150 delavnic in s tem izobrazili več kot 3700 ljudi, izvedli več kot 50 dogodkov za študente, opravili več kot 19.000 ur prostovoljnega dela in 805 študentom olajšali študij medicine. Zato hvala čisto vsakemu članu posebej, saj skupaj prispevamo k izboljšanju znanja tako širše javnosti kot tudi študentov in s tem pomembno prispevamo k boljšemu razumevanju najpomembnejših javno-zdravstvenih problematik.

Verjetno se vas bo velika večina strinjalo, da bi teh 6 let študija brez društva preživeli veliko težje. Sama bom za vedno ohranila v spominu moj prvi obisk prostorov DŠMM-ja. Bil je uvajalni dan pred mojim prvim uradnim dnevom na medicinski fakulteti, vse skupaj je postajalo bolj resno in počasi so me začeli boleti že vsi nevroni možganov od prevelike količine informacij v tistem dnevu. Po obhodu pomembnejših stvari na faksu smo se s tutorji odpravili še do naše zadnje postaje, ki je bila predstavitev DŠMM-ja. Po kratkih 5 minutah poslušanja, kaj vse se na faksu dogaja še zraven predavanj je vsa živčnost, utrujenost in strah izginil, skozi moje misli je šel stavek »Damn, mogoče pa to ne bo šest let samega učenja«, in še kako prav sem imela.

Sama sem se kasneje v društvu znašla po velikem naključju in se kar hitro v njem tudi zasidrala. Na začetku še morda res nisem vedela kaj vse bo za seboj potegnilo to, ko bom enkrat stopila čez vrata 2N23, zdaj pa ko gledam v preteklost lahko z zagotovostjo trdim, da sem s tem naredila eno boljših odločitev v svojem življenju. Društvo ni le prostovoljna, nepridobitna, nevladna in nepolitična organizacija, kot je napisano v statutu. Društvo je naš drugi dom, je razlog za neštete lepe spomine, prostor, kjer smo spoznali sebi podobne ljudi, s katerimi vemo, da bomo stike obdržali še dolga leta po zaključku faksa. Društvo je vez, ki medicinece drži skupaj. Pomaga nam ohraniti čiste misli, olajša naporne dneve in je z nami ob najpomembnejšem razvoju našega življenja. Od naivnega srednješolca, ki misli, da je matura najhujša stvar, do zdravnika, ki mu je mar za sočloveka, zna delati v ekipi, pozna besedo odgovornost in ki ve, da so v življenju pomembne tudi stvari, ki se jih naučiš izven predavalnic, da ne bo konec sveta, če boš en teden pred izpitom šel na čago in se malo odklopil od knjig in da je študentska leta treba izkoristiti, ker življenje ni tako resno in se res ni potrebno sekirati, če boš namesto, da bi se še enkrat naučil koagulacijsko kaskado, raje šel na pijačo s kolegi, šel predavati na kakšno delavnico ali pa preprosto šel malo zmešati luft DŠMM.

V zadnjih nekaj mesecih sem prebrala najrazličnejše odgovore na vprašanja zakaj si se društvu pridružil, kaj za tebe pomeni DŠMM in kaj je tvoj najljubši spomin na naše društvo. Marsikateri odgovor me je nasmejal, ob nekaterih sem potočila tudi kakšno solzo, sem pa med branjem vseh razmišljala kateri spomin bi jaz izbrala, če bi res morala določiti najljubšega. Na današnji dan, ko še sicer vsi moji spomini niso spisani, lahko povem, da bi kot najljubšega določila ravno prebiranje izjav vseh članov. Vsaka prebrana izjava mi je dala še dodatno potrditev, da DŠMM res ni le organizacija, temveč se pod to kratico skriva en kup lepih zgodb, ki jih člani pišemo skupaj in da 2N23 ni le prostor z zelenimi stoli, ampak je to soba v kateri marsikateri študent preživi svoje najljubše trenutke na faksu.

Morda smo si med seboj res zelo različni, za vedno pa nas bo povezovala ena stvar in to je naš ljubi DŠMM.

Saša Kodba Kmetec
predsednica DŠMM 2025

Kaj je društvo? Mati, ki te ob prihodu na faks drži za roko. Brat oz. sestra med vijuganji po izpitih in ostalih obveznostih. Za nekatere (beri: vodje projektov) tudi otrok, ki je drugim brat/sestra in sčasoma postane tudi mati. Babica, ki te nahrani. Odštekani bratranec, ki skrbi, da ni dolgčas. V tujini živeči mrzli stric, ki poskrbi, da se kdaj odpraviš tudi izven Slovenije. Prijatelj, ki ga ne pozabiš do konca življenja.

Jan Bitežnik

Kaj je zame DŠMM? Malo več kot le kratica. Je krog prijateljev, kjer najdeš podporo in motivacijo. Tu sem prvič spoznal, da študij medicine ni le suhoparno učenje, ampak so pomembne tudi dodatne, prostovoljne aktivnosti, s katerimi pomagaš drugim in na neki način tudi sebi. Naučiš se najpomembnejše lekcije, da je za vse v življenju dosti časa, le vzeti si ga moraš. ;)

Oto Šolman

Ob misli na DŠMM se mi prebudi slika povezane skupnosti, ki presega le študente MF UM. Vključuje absolvente, pripravnike in zdravnike, kar ustvarja občutek nenehnega povezovanja. Eden najlepših trenutkov je, ko v ambulanti na periferiji naletiš na zdravnika, ki po 15 letih še vedno nosi majico DŠMM in vpraša po Vinku. Takrat se zaveš, da nas ne povezuje samo fakulteta, ampak tudi društvo, ki postane del naše skupne poti.

Mojca Kukovič

Beseda prvega predsednika DŠMM

Pisalo se je leto 2005. Prva generacija študentov medicine na takrat novoustanovljeni Medicinski fakulteti Univerze v Mariboru se je spoprijemala z izzivi začetka študija. Predavalnice smo iskali po vsej Mariborski univerzi – od Pedagoške in Gradbene do Kmetijske fakultete. Predavanja so potekala izključno v popoldanskih urah na rektoratu, vaje anatomije v UKC Maribor, vaje iz biofizike na enem koncu mesta, kemija na drugem. Vse je bilo novo, vznemirljivo, a tudi zahtevno.

Kljub študijskim obveznostim smo hitro začutili, da si želimo nekaj več kot le predavanj in izpitov. Želeli smo skupnost, pripadnost in možnost aktivnega soustvarjanja študentskega življenja. Povezali smo se s kolegi iz Društva študentov medicine v Ljubljani, ki so nas najprej nekoliko presenečeno sprejeli – mnogi sploh niso vedeli, da v Sloveniji obstajata dve medicinski fakulteti. A stiki so se hitro poglobili in postavili temelje za sodelovanje.

Po zgledu ljubljanskega društva in na podlagi lastnih izkušenj iz gimnazijskih časov smo oblikovali delovno skupino, ki je pripravila statut in v prostorih mariborskih tabornikov v Mestnem parku organizirala prvi delovni – ali, če želite, kar motivacijski vikend. Tam smo uradno ustanovili Društvo študentov medicine Maribor.

Na začetku nismo imeli ne prostorov, ne opreme. Sestajali smo se na hodnikih, pri kom doma ali v prostih učilnicah. Kasneje nam je fakulteta dodelila skromen prostor v kleti rektorata, kjer smo uredili prvo pisarno – s kavčem od babice, mizo, ki je nihče ni uporabljal, in staro omaro za fascikle. Z jasno vizijo smo želeli društvu dati tudi prepoznavno podobo, zato smo razpisali natečaj za logotip in celostno grafično podobo. Kljub skromnim sredstvom smo prejeli kar nekaj predlogov, izmed katerih je bil izbran logotip, ki društvo predstavlja še danes – in na katerega smo še vedno zelo ponosni.

Projektno delo je bilo že od začetka osrednji del našega delovanja. Najprej smo prevzeli mednarodne projekte, kot sta Medimedo in IFMSA izmenjave, nato pa kmalu začeli razvijati tudi lastne ideje. Med prvimi večjimi uspehi je bil projekt Za življenje, ki se je kasneje razširil tudi na ljubljansko fakulteto, pa še seveda številni drugi, ki so vzkli v našem društvu.

Veselilo me je opazovati, kako društvo raste, pridobiva člane, razvija projekte in postaja prepoznavno – znotraj fakultete, univerze in širše v lokalnem okolju. Ko se danes, po dvajsetih letih, ozrem nazaj, težko verjamem, da nam je uspelo – a kot pri mnogih stvareh v življenju: šlo je korak za korakom, član za članom, projekt za projektom.

Iskrena hvala vsem, ki ste skozi leta soustvarjali zgodbo Društva študentov medicine Maribor. Z vsakim projektom, vsako idejo in vsakim srečanjem ste pisali zgodbo, ki jo danes praznujemo. Naj še naprej ostane prostor povezovanja, rasti in navdiha za prihodnje generacije študentov.

Dr. Uroš Bele, dr. med., spec. urolog, FEBU

Prvi predsednik Društva študentov medicine Maribor

DŠMM je gotovo ena boljših medicinskih pogruntavščin, saj nas med seboj povezuje tako na strokovni ravni v obliki projektov in izobraževanj, kot tudi na bolj osebni ravni z organizacijo čag ter drugih dogodkov. Najlepše spomine imam na božični koncert in na čago, ki je sledila. Večer smo začeli z občudovanjem talentov naših kolegov, ki so nas vpeljali v božično vzdušje, sledila je pogostitev. Kasneje smo nadaljevali s plesom v zabavnih ritmih.

Nina Pegam

Kaj si s sodelovanjem v društvu pridobila? Sodelovanje v DŠMM mi je omogočilo vpogled v mednarodno sodelovanje med študenti, pridobivanje novih znanj ter razvoj organizacijskih in komunikacijskih veščin. Povezovanje s kolegi iz različnih držav mi je razširilo obzorja ter me vedno znova spodbujalo k rasti in vlaganju v domače okolje. Izkušnje, ki sem jih pridobila skozi delo v DŠMM in EMSA, so zaznamovale mojo osebno in strokovno pot. Te izkušnje so še danes ene izmed najljubših spominov na študijska leta.

Arta Krasniqi, dr. med.

Projekt Dotik življenja je namenjen ozaveščanju o raku dojke in mod, s poudarkom na preprečevanju, zgodnjem odkrivanju in zdravem načinu življenja. Naš cilj je izobraževati in opolnomočiti posameznike, da prevzamejo skrb za svoje zdravje z rednimi samopregledovanji ter sodelovanjem v nacionalnih preventivnih programih.

Rak dojke je najpogostejši rak pri ženskah v Sloveniji in predstavlja vsak peti nov primer raka. Kljub napredku v zdravljenju in izboljšani stopnji preživetja še vedno ostaja vodilni vzrok smrti zaradi raka pri ženskah. Zgodnje odkrivanje močno poveča možnosti za uspešno zdravljenje, zato spodbujamo ženske k rednemu mesečnemu samopregledovanju dojke.

Rak mod najpogosteje prizadene mlade moške med 18. in 35. letom starosti, nekatere oblike tega raka pa poznamo tudi pri otrocih. Čeprav je redkejši kot rak dojke, je ob zgodnjem odkritju zelo dobro ozdravljiv. S projektom želimo mlade moške poučiti o pomenu rednih samopregledov in prepoznavanju zgodnjih opozorilnih znakov.

Poleg samopregledov spodbujamo tudi splošno preprečevanje raka z zdravim življenjskim slogom. Ozaveščamo o nacionalnih presejalnih programih, kot so DORA (odkrivanje raka dojk), ZORA (odkrivanje raka materničnega vratu) in SVIT (odkrivanje raka debelega črevesa in danke), ki igrajo ključno vlogo pri zgodnjem odkrivanju bolezni in reševanju življenj. Prav tako spodbujamo zdrav način življenja z uravnoteženo prehrano in redno telesno aktivnostjo.

Naš cilj je ustvariti ozaveščeno skupnost, kjer ljudje aktivno skrbijo za svoje zdravje. S pomočjo delavnic, javnih dogodkov in promocij na socialnih omrežjih širimo znanje in podporo. Z ozaveščanjem želimo zmanjšati vpliv raka in izboljšati splošno dobrobit družbe.

Naš cilj je ustvariti ozaveščeno skupnost, kjer ljudje prevzamejo odgovornost za svoje zdravje. Z izobraževalnimi dejavnostmi, kot so delavnice, javni dogodki in promocije na socialnih omrežjih, želimo spodbuditi pravočasno ukrepanje ter prispevati k zmanjšanju obolevnosti za rakom.

Julija Ferlež, vodja projekta 2025

DOTIK
ŽIVLJENJA

S sodelovanjem pri Dotiku življenja sem ugotovila, da se na faksu ne vrti vse le okrog učenja in da se najde čas tudi za druge dejavnosti, ki nas veselijo. Naučila sem se veliko novega o raku dojke in nato predajala svoje znanje naprej, hkrati pa sem v ORG skupini našla super družbo punc, ki so mi z vsakim sestankom in druženjem polepšale dan.

Lucija Iskra

Kot prvi moški član v zgodovini projekta Dotik življenja sem izjemno ponosen, da sem lahko del te pomembne iniciative. Projekt, ki se osredotoča na ozaveščanje javnosti o raku mod in dojk, je izjemno pomemben, saj ne daje glasu le ženskam, ampak tudi moškim, ki se pogosto spregledajo, ko gre za te vrste bolezni. Sodelovanje v tem projektu mi je omogočilo, da sem bolj poglobljeno razumel pomen zgodnjega odkrivanja raka in kako pomembno je, da se ljudje redno pregledujejo in obravnavajo svoje zdravje resno. Znanje, ki sem ga v času sodelovanja pridobil, mi je na neki način tudi odprlo oči, saj sem vedno mislil, da je rak dojk nekaj, kar se zgodi samo ženskam, vendar sem spoznal, da sem se motil. Projekt Dotik življenja mi je tudi dal občutek, da imam resničen vpliv spodbujanja sprememb v svoji skupnosti in širše. Zame je biti del organizacijske ekipe tudi priložnost, da naredim nekaj dobrega za druge, kar mi daje občutek notranjega zadovoljstva.

Jakob Dolenc

Projekt mi je omogočil, da postanem del ekipe, ki se ukvarja z izjemno pomembno temo. Ozaveščanje o raku dojk in testisov je ključno, saj lahko zgodnje odkrivanje reši življenja. Ta izkušnja mi veliko pomeni, saj sem spoznala, kako pomembno je deliti informacije, ki ljudem pomagajo pri pravočasnem ukrepanju. Ponosna sem, da sem del projekta, ki ne le odpira oči, ampak tudi ponuja podporo tistim, ki se soočajo s težavami, ki jih lahko preprečimo ali odkrijemo pravočasno.

Lara Felicijan

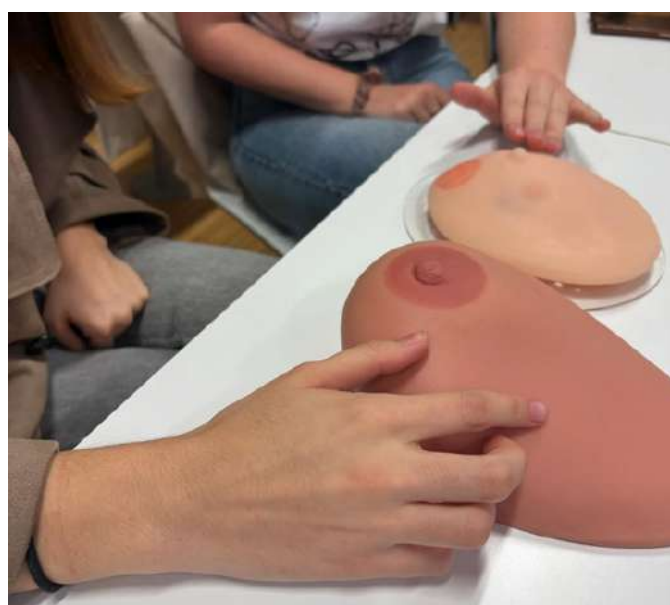

Del projekta Dotik življenja sem prvotno postala zaradi pomembnosti tematike, o kateri ta ozavešča širšo javnost. Dodatno mi je omogočil spoznavanje novih ljudi in tkanje prijateljstev, druženja na dogodkih in ORG sestankih ter nepozabne spomine. Če bi morala izpostaviti dva najljubša, bi to zagotovo bila Zamigaj v rožnati oktober, ko smo združili vodeno vadbo in prikaz samopregledovanja na anatomskih modelčkih ter pogovor s prebolewnico.

Nadja Pitz Đurič

Projekt Dotik življenja ozavešča o pomenu zgodnjega odkrivanja raka dojk in testisov, o tem, kako pomembno je samopregledovanje in spodbuja odprto debato na to tematiko. S predavanji, delavnicami, organiziranimi druženji in pogovori s prebolewniki ustvarja prostor za izmenjavo izkušenj, podporo in učenje. Sodelovanje v projektu predvsem odpira oči, saj spoznavamo, kako dragoceno je življenje in kako močna je skupnost, ko si ljudje med seboj pomagamo in drug drugemu nudimo podporo. Vsaka delavnica in zgodba prebolewnikov nas nauči hvaležnosti in nas spodbudi k temu, da se zavemo, kako pomembno je samopregledovanje. Predvsem moramo prisluhniti govorici svojega telesa, biti pogumni in poiskati pomoč pravočasno. Že preproste geste, kot je izdelava roza pentljic ali pogovor z nekom, ki potrebuje podporo, lahko naredijo veliko — tako zanj kot zate. Projekt ni le ozaveščanje – je tudi priložnost za osebno rast, nova prijateljstva in neprecenljive življenjske lekcije, ki jih nosimo s seboj.

Teja Brdник

V projektu Dotik življenja sem dve leti vodila aktivnosti, ki so spodbujale samopregledovanje. Ob delavnicah in dogodkih sem dojela težo našega poslanstva – če smo s svojim delom pomagali vsaj eni osebi, se mi zdi naš trud popolnoma poplačan. Za vedno pa me bodo spremljali vsakoletni pogovori z izjemnimi prebolevnicami, ki so v nas prebujali tako empatijo kot upanje.

Eva Nograšek

Delo pri projektu Dotik Življenja mi je nepopisno obogatilo študij medicine. Sprva me je projekt pritegnil zaradi možnosti aktivnega udejstvovanja v predavanjih, promocijah in dodatnih izobraževanj, ki ga je omogočal. S pomočjo tega pa sem spoznala, da se želim ukvarjati s preventivnim ginekološkim delom medicine, tako da sem preko projekta pravzaprav našla svoj poklic. To mi je nekako osmislilo težavno obdobje predkliničnega študija. Na SCORA izmenjavi na Portugalskem, ki sem se je lahko udeležila zaradi dela pri projektu, sem pridobila veliko neprecenljivega znanja, ki ga ne bi nikjer drugje, in menim, da mi bo v veliko pomoč pri delu s pacienti v prihodnosti.

Danaja Bigec

Projekt Epruvetka je bil ustanovljen leta 2010 na željo študentov Medicinske fakultete v Mariboru z namenom širjenja ideje o darovanju. Prvotno vodilo projekta je bila promocija pomembnosti darovanja krvotvornih matičnih celic (KMC), kasneje pa sta se pridružili še dve področji darovanja – darovanje krvi in organov ter tkiv. Sodelujemo s Centrom za transfuzijsko medicino UKC v Mariboru, Rdečim križem Slovenije, Slovenija Donor, Slovenskim združenjem bolnikov z limfomom in levkemijo (Daj se na seznam) in Slovenija Transplant. Pri projektu želimo približati pomembnost darovanja krvi, organov in KMC, razbijati mite o darovanju, ki marsikoga odvrnejo ter predvsem poudariti pomembnost darovanja pri reševanju življenj najrazličnejših skupin bolnikov in dejstvo, da nikoli ne vemo, kdaj bo darovalca potreboval kateri izmed nas. Ker tematika darovanja še vedno predstavlja tabu temo, darovalcev pa primanjkuje, si z našim projektom prizadevamo vplivati na pozitivne spremembe v tej smeri.

Svoje poslanstvo izpolnujemo z delavnicami po srednjih šolah. S srednješolci se pogovarjamo o darovanju krvi, krvotvornih matičnih celic in darovanju organov ter tkiv po smrti. Predstavimo jim najpomembnejše kriterije za darovanje in na nazornih primerih prikažemo pomembnost le-tega. Aktivno sodelujemo tudi na študentskih krvodajalskih akcijah, ki jih organizirata Študentski svet Univerze v Mariboru in Študentska organizacija Univerze v Mariboru. Naša naloga na teh promocijah je, da se s študenti pogovarjamo, jih usmerjamo in odgovarjamo na možna vprašanja ter jih vzpodbujamo, da se vpišejo v register Slovenije Donor in Slovenije Transplant.

Člane našega projekta povezuje navdušenje nad promocijo krvodajalstva, darovanja krvotvornih matičnih celic in darovanja organov, zagnanost ter veselje do izobraževanja drugih.

Tjaša Završki, vodja projekta 2025

EPRUVETKA

Del projekta Epruvetka sem zato, ker se mi zdi ozaveščanje ljudi o krvodajalstvu prijetna stvar, ki ima ogromno dobrih posledic. Rada se udeležujem krvodajalskih akcij v sklopu projekta. Od sodelovanja pri Epruvetki si bom najbolj zapomnila ljudi, ki pristopijo k naši stojnici in nam pripovedujejo o svojih krvodajalskih izkušnjah.

Ana Ferš

Že tri leta aktivno sodelujem v projektu Epruvetka, kjer ozaveščamo o pomembnosti krvodajalstva, darovanja organov in solidarnosti med ljudmi. V projekt sem se sprva vključila iz osebnega zanimanja – želela sem izvedeti več o krvodajalstvu, da bi lahko tudi sama postala krvodajalka. Kmalu pa sem spoznala, da projekt ponuja veliko več. Najbolj so me navdušila predavanja v srednjih šolah, kjer smo s sodelujočimi vzpostavili odprt dialog. Ko so dijaki postavljali vprašanja in razmišljali na glas, sem začutila, kako močna je lahko že sama informacija. Ta izkušnja mi je dala občutek, da lahko s preprosto, a iskreno komunikacijo resnično vplivamo na razmišljanje ljudi in spodbudimo spremembe. Epruvetka mi je sčasoma prirasla k srcu – ne le zaradi vsebine, ampak tudi zaradi pristopa. Verjamem, da so znanje, empatija in odprt pogovor ključni za napredek družbe, in ponosna sem, da sem lahko del projekta, ki vse to povezuje.

Tea Simič

Projekt Epruvetka sem vodila 2 leti, ravno med obdobjem pandemije. Zelo sem ponosna na zagnanost celotne ekipe, ki je kljub omejitvam uspela organizirati predavanja na daljavo, da je projekt dalje širil znanje in zavest o pomembnosti krvodajalstva, darovanja KMC in organov. Na to obdobje imam čudovite spomine, saj sem se imela možnost preizkusiti kot vodja ekipe, zaradi česar sem tudi osebnostno zrasla, s člani pa sem spletla dobra prijateljstva, ki trajajo še danes. Vesela sem, da sem bila del Epruvetkine zgodbe in verjamem, da bo projekt tudi v prihodnje uspešno ozaveščal javnost. - Urša Vodopivec

Projekt me je od začetka nagovoril zaradi svojega plemenitega namena in altruizma. Največ mi je pomenilo to, da smo lahko pomagali in reševali življenja bolnikom že kot študentje - s promocijo, privabljanjem, izobraževanjem in samim darovanjem. V spominu so mi najbolj ostala vsa prijateljstva in poznanstva, ki smo jih spletli med organizacijo vseh krvodajalskih akcij in predavanj z zunanjimi sodelavci projekta.

Iva Spasojević, dr. med.

Sodelovanje pri Epruvetki mi je prineslo nova poznanstva, ogromno izkušenj z javnim nastopanjem in organizacijo, predvsem pa prijateljstev in spominov. Krvodajalstvo se mi je od nekdaj zdelo zelo pomembno, zato sem bila zelo vesela, da sem lahko skozi projekt sodelovala s srednjimi šolami in upam, da sem predala čim več znanja in želje za darovanje mladim.

Sanja Hošpel, dr. med.

gourMED

Projekt GourMED je projekt Društva študentov medicine Maribor. Je javnozdravstveni izobraževalni projekt o prehrani in odnosu do nje v medicini. Primarno je namenjen izobraževanju, obveščanju in ozaveščanju študentov medicine o prehrani in kulturi prehranjevanja na področju klinične, športne in vsakodnevne prehrane. Projekt nudi strokovno in osebno izpopolnjevanje študentom in tudi zdravnikom, drugim delavcem zdravstvene in prehranske stroke ter vsem, ki jih to področje zanima. Člani projekta zagovarjamo pomembnost kakovostne hrane in načina prehranjevanja kot vira zdravja in boljšega življenjskega sloga, ki sta velikokrat prezrta, žal še posebej v zdravstvenih ustanovah in celo skozi naš študijski proces. Preko socialnih in družbenih omrežij podajamo informacije in novosti iz področja prehrane vsem tistim, ki jih tematika zanima. Naša vizija je, da se študentje medicine zavedajo pomena prehrane v vsakodnevnem zdravniškem delu in so se pripravljeni izobraziti tudi na tem področju, saj znanje o klinični in vsakodnevni prehrani prinašata boljše zdravstvene izzide. Naš cilj je, da smo študentje to pridobljeno znanje iz področja prehrane potem tudi sposobni prenesti tako na laike, kot tudi na strokovnjake in naše bodoče paciente.

GOURMED

Del projekta GourMed sem postala, saj zelo rada pečem in pripravljam hrano za druge. V projektu sem pridobila čudovita prijateljstva in poiskusila tudi nekaj zanimivih receptov mojih kolegov. Vsaka pogostitev, ki se jo udeležim mi predstavlja majhno sprostitev od napornega študija.

Barbara Viktorija Baš

Na GourMed sem se prijavil, ker rad pečem, še rajši pa kuham. Zato se mi je zdelo super, da bi svoj hobi predstavil kolegom in spoznal še nekaj ljudi z podobnimi interesi. To se je v veliki meri uresničilo, poleg tega sem sodeloval tudi pri pripravi raznolikih dogodkov in se učil kuhanja veliko manjših porcij. Tak da ga priporočam vsakomur, ki mu je to v veselje.

Nino Frank

Projekt Ljubezen in spolnost je namenjen celostni spolni vzgoji mladih, s poudarkom na odprtem in strokovnem pristopu k temam, ki so pogosto tabuizirane. Naš cilj je srednješolcem in osnovnošolcem omogočiti varno okolje za pogovor o spolnosti, odnosih, zdravju in družbenih vprašanjih, povezanih s spolnostjo. V letu 2024 smo svoje delovanje razširili tudi na osnovne šole, kjer s prilagojenimi delavnicami odgovarjamo na vprašanja mladih in jim nudimo zanesljive informacije.

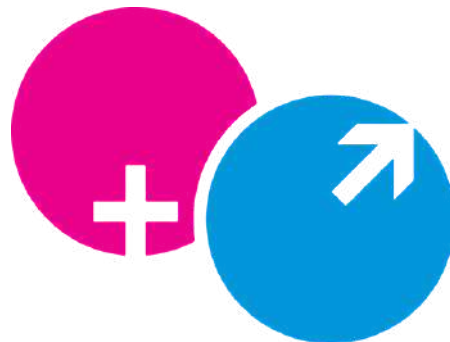
Skozi interaktivne delavnice razbijamo mite in predsodke o spolnosti, ginekologiji, kontracepciji in spolno prenosljivih boleznih. Mlade ozaveščamo o pomembnosti zaščite, soglasja in medsebojnega spoštovanja ter jih spodbujamo k odgovornemu ravnanju. Prav tako odpiramo teme, ki se pogosto izognejo širši javni razpravi, kot so realna pričakovanja v spolnosti, razlike med medijskimi upodobitvami in dejanskimi izkušnjami ter vpliv družbenih norm na posameznika.

Poleg tega naslavljamo tudi širše družbene problematike, kot so spolno nasilje, trgovina z ljudmi in diskriminacija na podlagi spolne usmerjenosti ali identitete. Pri tem želimo vključiti tudi teme, ki se nanašajo na različne skupine in manjšine, saj verjamemo, da je spolna vzgoja učinkovita le, če je vključujoča in dostopna vsem.

Ker želimo mladim približati vsebine na sodoben način, razvijamo tudi nove metode izobraževanja, med drugim s pomočjo podcastov, kjer s strokovnjaki, mladimi in drugimi gosti razpravljamo o pomembnih vprašanjih, delimo izkušnje ter znanje. Tako želimo ustvariti prostor, kjer je pogovor o spolnosti naraven, neobremenjen in predvsem koristen.

S projektom Ljubezen in spolnost želimo mladim omogočiti, da pridobijo verodostojne informacije, razvijejo zdrave poglede na odnose in spolnost ter se naučijo odprte komunikacije o teh temah. Naš končni cilj je opolnomočenje mladih, da sprejemajo informirane in odgovorne odločitve ter gradijo odnose, ki temeljijo na spoštovanju, zaupanju in enakopravnosti.

Urša Lozej, vodja projekta 2025

LJUBEZEN IN SPOLNOST

LJUBEZEN IN
SPOLNOST

Projektu Ljubezen in spolnost sem se pridružila, ker sem od nekdaj verjela, da je izobraževanje o spolnosti ključno za zdravje in dobro počutje mladih. Ne le, da zmanjšuje tveganje za nenačrtovane nosečnosti in zdravstvene težave, ampak tudi spodbuja odprtost, spoštovanje in strpnost do drugih in pomaga pri oblikovanju zdravih odnosov, soglasja in samozavesti pri izražanju lastne spolnosti. S sodelovanjem sem pridobila veliko izkušenj, prav tako pa sem poglobila svoje znanje, ki ga sedaj lahko širim naprej. Najbolj si bom zapomnila vsa zanimiva vprašanja, ki sem jih prejela na delavnicah in vse začudene poglede, ko sem predavala o poteku ginekološkega pregleda.

Metka Šimunković

Sodelovanje v projektu mi je dalo priložnost, da prispevam k ozaveščanju mladih, zmanjševanju stigme ter spodbujanju enakopravnosti. Najbolj si bom zapomnil delavnic, kjer smo s srednješolci in osnovnošolci razpravljali o raznih tabujih in odgovarjali na vprašanja o spolnosti. Poleg delavnic smo s projektom razdelili tudi tisoče kondomov in ozaveščali o HIV. Prav tako pa ne bom nikoli pozabil najboljših motivacijski vikendov.

Marko Šibila

Poslanstvo projekta Bolnišnica Medimedo je pregnati otroški strah pred zdravniki, zdravniškimi pregledi ter pripomočki, obenem pa jih poučiti tudi o človeškem telesu. Na otroških obrazih se namesto strahu prikažejo nasmehi in iskrive oči, študentom pa delavnice omogočijo učenje komunikacije z otroki, obenem pa prebudijo tudi otroka v sebi.

Delavnice zajemajo delo s predšolskimi otroki in otroki v prvi triadi, ki podobno kot pri pravem zdravniku najprej počakajo v čakalnici, nato pa obišejo splošno in kirurško ambulantno. Približamo se jim preko igre, v kateri oni postanejo starši svojih plišastih igračk, ki so v igri bolne in poškodovane, mi, Medimedo zdravniki, pa jim ponudimo ustrezno oskrbo in jih pozdravimo. Mnogokrat pa se v zdravnike prelevijo tudi otroci, ki zelo radi oblečejo kirurška oblačila in preizkusijo stetoskope - takrat postanemo njihovi pacienti mi.

Vsako leto obiščemo tudi otroke z motnjami v duševnem razvoju, za katere izvajamo nekoliko prilagojene delavnice. Te so se izkazale kot izjemno pozitivne za otroke s posebnimi potrebami, ki so v stiku z zdravniki pogostejše kot ostali otroci, našim članom pa nudijo edinstveno priložnost za pridobivanje izkušenj na področju dela in komunikacije s takšnimi otroki.

Prav tako vsako leto priredimo študentski Medimedo kongres, na katerem obravnavamo različne teme iz področja pediatrije in na ta način strokovnjaki iz različnih področij predajo svoje znanje študentom. Tako študentom nižjih letnikov omogočimo vpogled v pediatrijo, višjim letnikom pa predvsem ponovitev že pridobljenega znanja.

Vida Stržinar, vodja projekta 2025

BOLNIŠNICA

Medimedo

MEDIMEDO

Za sodelovanje v projektu Medimedo sem se odločila, saj sem se kot otrok oboževala igrati zdravnika in je to najbrž tudi pripomoglo k moji odločitvi o študiju medicine. Pridobila sem dragocene izkušnje pri delu z otroki, izboljšala svoje komunikacijske veščine in prilagajanje različnim situacijam. Najbolj sem si zapomnila vse iskrene nasmeh in radovednost, včasih pa tudi malo strahu, ki pa je pri otrocih ob igri hitro izginil.

Neža Jelen Križovnik

Projekt bolnišnica Medimedo je definicija prikupnih, lepih spominov in dogodkov, kajti delo z otroci je res nekaj posebnega in čudovitega. Kot najljubši utrinek bi izpostavila delavnice z otroci s posebnimi potrebami, na katerih smo bili vedno deležni največje hvaležnosti za naše polsanstvo, prav tako smo prejeli ogromno objemčkov in se mnogokrat nasmejali do solz skupaj z otroci.

Patricija Levstik

Medimedo je moj najljubši projekt že odkar sem bila na informativnih. Sodelujem že 4 leta, zadnji dve tudi v org ekipi. Rada se ukvarjam z otroki, zato je Medimedo popolna priložnost za združitev medicine in dela z njimi. Otroška brezskrbnost ti vedno polepša prenatrpan urnik. Pogosto sem videla, kaj zares šteje v življenju - preprost stik, smeh in veselje otrok, ki nas spominjajo, kako pomembno je ohranjati iskrenost in radost.

Mojca Kukovič

Projekt Medimedo je pritegnil mojo pozornost že na lanskih informativnih dnevih. Sama se spomnim vtisa, ki so ga naredili name bodoči zdravniki, ko sem sedela v njihovi Medimedo ordinaciji kot prvošolka daljnega leta 2011. Še nekaj dni sem skrbela za zdravje svojega medvedka. Projekt je odlična priložnost za pridobivanje novih izkušenj med igro z otroki, odklop od učenja, poleg tega pa vsaka delavnica vedno prinese ogromno zadovoljstva, ki naredi prihodnje učenje nekoliko lažje. Veselje in zadovoljstvo je videti navdušene otroke, kako najprej sicer previdno, kasneje pa vedno bolj razigrano pripovedujejo o težavah svojih plišastih prijateljev.

Špela Polutnik

Verjetno, če bi se na začetku študija vprašal, ali bom kdaj prišel v stik s tem projektom, nikoli ne bi pričakoval, da bo to eden izmed projektov, pri katerih bom tako zelo aktiven. K sodelovanju me je v navalu visokih iii-jev in ljubkih pomanjševalnic spodbudila moja punca, a sem se pridružil tudi zaradi lastne radovednosti. Od nekdanj me je zanimalo, kako poteka delavnica, kjer so tvoje glavno občinstvo otroci, saj stika s čem takim nisem nikoli imel. Delo z otroki je zato bilo novo in me je pogosto postavljalo pred izzive, ki so zahtevali iznajdljive rešitve. Projekt mi je omogočil dragocene izkušnje in me hkrati potisnil iz cone odbobja v iskrene, smešne ter velikokrat v do sedaj še nedoživete okoliščine.

Jaro Vezjak

Sodelovanje v projektu Medimedo mi pomeni veliko več kot le obiskovanje vrtcev in osnovnih šol. Ko otrokom pomagamo »pozdraviti« njihove plišaste prijatelje, vidimo, kako strah pred zdravniki zamenjata radovednost in zaupanje. Ti iskreni trenutki me vedno znova opomnijo, zakaj sem izbrala medicino – zaradi želje pomagati in ustvarjati občutek varnosti. Medimedo te uči potrpežljivosti, topline in pristne povezanosti z najmlajšimi.

Vanesa Lobenwein

Projekt Medimedo mi pomeni veliko, saj združuje dve stvari, ki me osrečujeta – delo z otroki in medicino. Kot otrok sem vedno rada hodila k zdravniku, zato mi ni bilo jasno, zakaj se nekateri otroci zdravnikov bojijo. Prav zato sem del tega projekta – želim pomagati otrokom, da spoznajo, da zdravniki niso strašljivi, ampak so tam, da jim pomagajo. Vsaka delavnica me nauči nekaj novega, predvsem o strpnosti in o tem, kako različno otroci doživljajo bolezen in zdravniški poklic. Hkrati mi projekt ponuja dragocene izkušnje za prihodnost, saj me zanima pediatrija in mi to delo omogoča vpogled v delo z otroki. Poleg vsega pa je Medimedo tudi prostor, kjer spoznaš druge študente in skleneš nova prijateljstva.

Ema Slak

Zakaj ravno projekt bolnišnica Medimedo? Saj le tu srečamo zmaje z vnetim grlom zaradi bruhanja ognja in medvedke z žolčnimi kamni. Pridobimo ogromno izkušenj, ki nam bodo prav prišle pri naših najmlajših pacientih in jim pomagamo premagati strah pred zdravniki.

Ula Vipotnik

Pri projektu Melita si študenti prizadevamo ozaveščati širšo javnost o razširjenosti in pomembnosti sladkorne bolezni v modernem svetu. Na zanimiv in zabaven način poučujemo ljudi o vzrokih in posledicah sladkorne bolezni. Izvajamo tudi klinične akcije, ki omogočajo presejalne teste sladkorne bolezni in pri katerih iščemo patološke vrednosti pomembnih krvnih parametrov, ki vodijo v kronične sistemske okvare.

Poleg rednih predavanj in kliničnih delavnic organiziramo tudi tradicionalni božični Game Night, kjer se člani družijo, zabavajo in utrjujejo odnose ter se zraven še veliko naučijo. Izvajamo še vodene vadbe in zdrave zajtrke, s katerimi poudarjamo pomen zdravega življenjskega sloga.

S številnimi poučnimi druženji si želimo izboljšati kvaliteto življenja sladkornih bolnikov s širjenjem zanje uporabnih informacij in nasvetov za lažje soočanje s sladkorno boleznijo, s predstavitvijo možnih virov podpore in predvsem poučevanjem o njihovi bolezni.

Kim Abouda, vodja projekta 2025

MELITA

Projekt Melita nam je v letih faksa predstavljal neke vrste družino, ki nas je povezovala v dobrih in slabih trenutkih. V njej smo spletili zvesta prijateljstva in še kaj več. V veliko veselje mi je, da tudi sedaj, ko je od študijskih let preteklo že kar nekaj časa, vezi ostajajo močne in nas povezujejo naprej.

Rok Gorenšek, dr. med.

K projektu Melita me je najbolj pritegnilo klinično delo/delavnice, saj je v prvem letniku lahko to edini stik z klinično medicino. Pri projektu sem najprej skrbela za socialna omrežja in predstavljanje projekta javnosti, trenutno pa sem odgovorna za organizacijo kliničnih delavnic. Obe vlogi sta mi dali veliko zadovoljstva, saj sta vključevali umetnost/ustvarjanje in klinično medicino. V veselje mi je tudi organizacija dogodkov in drugih aktivnosti, kjer smo se lahko kot ORG ekipa še bolj povezali med seboj in pa tudi z drugimi člani. Zaradi delovanja v ORG ekipi sem poglobila tudi svoje znanje o sladkorni bolezni, kar je vsekakor pomembno pri poklicu zdravnika.

Anamarija Bilješković

Projekt Melita združuje tako moje zanimanje za sladkorno bolezen kot tudi željo po ozaveščanju mladih. S predavanji na osnovnih in srednjih šolah sem pridobila dragocene izkušnje javnega nastopanja in komunikacije z organizatorji dogodkov. Najbolj mi bo ostalo v spominu izvajanje delavnic merjenja krvnega sladkorja v Europarku. Izpopolnjevalo me je, da sem se pogovarjala z mimoidočimi in jim pomagala, kolikor sem lahko.

Katerina Trpkovska

Projekt me že od prvega trenutka, ko sem zanj slišal, strašno navdušuje. Ena izmed najpomembnejših poslanstev Melite je širjenje znanja in ozaveščenosti o zdravem načinu življenja in sobivanja. Od sodelovanja v projektu si bom najbolj zapomnil vsa predavanja, na katerih je bilo mnogo nadobudnih učencev, med katerimi je marsikdo radovedno pristopil in izrazil svoje sanje in zanimanja o zdravniškem poklicu.

Rok Podlesnik

Projekt Melita sem se pridružila z željo, da svoje znanje uporabim v širši družbeni koristi, ne le za opravljanje izpitov. Sodelovanje mi je omogočilo poglobitev razumevanja sladkorne bolezni ter razvoj organizacijskih in komunikacijskih veščin. Ob tem sem spoznala izjemne ljudi, s katerimi sem stkala vezi, ki ostajajo.

Taja Majhenič

V projekt sem se vključil, ker verjamem v pomen preventive in ozaveščanja o sladkorni bolezni. Pri akcijah merjenja krvnega sladkorja sem se naučil, kako mimoidočim razložiti rezultate meritev ter pomiriti njihove strahove o bolezni. Pridobil sem dragocene komunikacijske veščine in poglobil razumevanje bolezni, s katero se bom kot zdravnik srečeval vsak dan. Spoznal sem, kako lahko že majhno dejanje pomembno prispeva k boljšemu zdravju ljudi.

Hugo Abrahamsberg

Vsako poletje se Maribor spremeni v stičišče kultur, jezikov in zgodb. Na hodnikih UKC Maribor se poleg slovenščine zaslišijo še španščina, portugalščina, turščina in mnogi drugi jeziki, medtem ko se v večerih v parku, ob reki ali v kuhinji študentskega doma pletejo nova prijateljstva in delijo sanje o prihodnosti. Vse to omogoča projekt Mednarodnih medicinskih izmenjav, ki ga v okviru Društva študentov medicine Maribor (DŠMM) izvajamo kot del svetovne mreže IFMSA (International Federation of Medical Students' Associations).

Gre za enega največjih študentsko organiziranih izmenjevalnih programov na svetu, ki vsako leto poveže več kot 15.000 študentov iz več kot 100 držav. V Sloveniji izmenjave koordiniramo DŠMM in Društvo študentov medicine Slovenije (DŠMS), v Mariboru pa skrbimo, da vsak tuji študent najde svoj prostor, svoj tempo in svoj košček doma – vsaj za štiri tedne, trajanje njihovih izmenjav. Vizija tega programa je oblikovati generacijo zdravnikov, ki so odprti, globalno povezani in pripravljeni prispevati k razvoju bolj vključujočega in pravičnega zdravstvenega sistema.

Projekt ponuja dve glavni obliki izmenjav: klinične izmenjave (SCOPE) ter raziskovalne izmenjave (SCORE). Klinične izmenjave omogočajo študentom, da sodelujejo pri vsakodnevnem delu v bolnišnicah in ambulantah, medtem ko raziskovalne izmenjave ponujajo sodelovanje v aktivnih znanstvenih projektih pod mentorstvom priznanih strokovnjakov. Izmenjave praviloma trajajo štiri tedne, v tem času pa študenti pridobijo tudi izkušnje v medkulturni komunikaciji, okrepijo svojo prilagodljivost in razširijo svojo profesionalno mrežo. V resnici pa izmenjave ponujajo veliko več. So priložnost za rast – osebno, strokovno in kulturno.

MEDNARODNE MEDICINSKE
IZMENJAVE

Verjamem, da projekt mednarodnih izmenjav gradi mostove – med državami, zdravstvenimi sistemi, kulturami in ljudmi. Vesela sem, da sem lahko del tega gibanja – in ponosna, da ga lahko skupaj z ekipo peljem naprej.

MEDNARODNE
MEDICINSKE
IZMENJAVE

Kot lokalni organizatorji v Mariboru poskrbimo za sprejem tujih študentov, tako da jim poiščemo ustrezne mentorje v UKC Maribor, jim organiziramo namestitve in prehrano ter pripravimo družabni program, ki vključuje spoznavanje slovenskih krajev, kulinarike in naše kulture nasploh. Hkrati skrbimo za podporo našim študentom, ki se odpravljajo na izmenjave v tujino – svetujemo jim glede priprave dokumentacije, izbire destinacije ter jih spremljamo skozi celoten postopek.

Kot vodja projekta v Mariboru je moje delo, da poskrbim, da vsak študent, ki pride v našo sredino, ne najde le kliničnih in raziskovalnih izzivov, ampak tudi človeško toplino, prijatelje in občutek pripadnosti. Ta projekt ni le priložnost za strokovno izpopolnjevanje, ampak resnična življenjska šola. IFMSA izmenjave predstavljajo priložnost za študente, da razširijo svoja obzorja, pridobijo nove veščine ter se pripravijo na delo v globaliziranem svetu. S sodelovanjem v teh programih študentje ne nadgradijo le svojega strokovnega znanja, temveč tudi prispevajo k mednarodnemu povezovanju in razumevanju v medicinski skupnosti. Navsezadnje pa me navdušuje, kako se zaradi projekta oblikujejo pristna prijateljstva med slovenskimi in tujimi študenti, kar prispeva k boljšemu razumevanju in povezovanju med različnimi kulturami. Verjamem, da projekt ne gradi le boljših bodočih zdravnikov, ampak tudi bolj empatične in odprte ljudi.

Lara Smogavc Cestar, vodja projekta 2025

Projekt mednarodnih izmenjav je izjemna priložnost za širjenje obzorja, spoznavanje novih kultur ter pridobivanje dragocenih izkušenj. Za študente medicine omogoča vpogled v različne zdravstvene sisteme, metode zdravljenja in kirurške prakse. Izmenjave pa niso le akademska izkušnja, ampak tudi priložnost za spoznavanje novih prijateljev, raziskovanje tujih mest in ustvarjanje nepozabnih spominov. Ravno zato se mi zdi projekt odličen in niti za trenutek mi ni bilo žal, da sem sodeloval.

Žan Šarenac

Pri projektu Mednarodne medicinske izmenjave sem sodelovala med letoma 2021 in 2024. Prvo leto sem bila kontaktna oseba, nato pa sem za dve leti kot vodja prevzela projekt. Pri tem sem se naučila veliko stvari predvsem na področju organizacije. Za tuje študente sem pripravila celotni poletni socialni program in poskrbela, da je njihova izmenjava potekala čim bolj tekoče. Pri tem sem spoznala ogromno novih ljudi iz celega sveta in se veliko naučila o različnih kulturah. Definitivno si bom zapolnila vse lepe in nasmejane trenutke, ki smo jih skupaj preživeli. Ta projekt je res pustil globok pečat na moji življenjski poti in vesela sem, da sem bila del te skupnosti.

Zala Kotnik

Razlog za pridružitve v projekt je bila pobuda moje dobre prijateljice Zale ter predhodna izkušnja s tujimi študenti. Tekom svojega članstva mi je bilo v veselje delati z našimi študenti, jih usmerjati ter pripravljati na izmenjavo. Kakor koli je bilo včasih naporno, polno papirjev in vprašanj, te delo z ljudmi žene naprej. Biti del organizacijske ekipe mi je dalo ogromno uvida v delovanje tako velikega projekta in me preizkusilo v časovnem in organizacijskem vidiku ter odgovornosti.

Nik Slavic

Projekt izmenjav se mi zdi odlična možnost za pridobitev novih izkušenj ter znanja za posameznikovo študijsko nadaljnjo pot. Ob tem si študentje razširijo pogled tudi v prakse, ki jih pri nas nismo vajeni. To je tudi odlična priložnost za sklepanje prijateljstev s tujimi študenti in spoznavanje kultur ter običajev širom sveta. Ob tem pa seveda doživijo pester socialen program, ki pripomore k osebnostni rasti.

Taja Natek

Izmenjave nedvomno popestrijo študij in pripomorejo k pridobivanju novih izkušenj ter znanja študentov na medicinski fakulteti zato je pomoč pri organizaciji samih izmenjav zelo zadovoljivo delo. Sama sem, preden sem se pridružila ekipi in prevzela vlogo lokalne koordinatorke za raziskovalne izmenjave, opravljala delo poletne recepcije in kontaktne osebe. Imela sem priložnost spoznati študente medicine z različnih koncev sveta, njihove navade, razmišljanje, kako deluje študij medicine ter zdravstveni sistemi v drugih državah. Verjamem, da so izmenjave zelo zabavna ter poučna izkušnja tudi za naše študente, zato sem vesela, da sodelujem pri projektu, ki skrbi za izvedbo izmenjav.

Barbara Lešnik

Mešani akademski pevski zbor Medicinske fakultete Univerze v Mariboru (MeAPZ MF UM) je ena najstarejših organiziranih občudijskih dejavnosti v okviru matične fakultete, ki ponuja možnost ustvarjanja in druženja študentkam in študentom, ki si želijo študijska leta obogatiti z lastnim kulturnim udejstvovanjem. Zbor pod vodstvom Viljema Babiča v svojem bistvu sestavljajo redne študentke in študentje Medicinske fakultete UM in šteje približno 30 aktivnih članov. Študentje imajo redne pevske vaje enkrat tedensko, ki potekajo ob torkovih večerih v prostorih Medicinske fakultete, razen ob posebnih priložnostih. Za pripravo na letni koncert oz. na večje projekte vsako leto organizirajo intenzivne pevske priprave, ki potekajo celotni konec tedna. Takrat se poglobljeno lotijo priprave vokalnega programa za prihajajoče projekte in nastope, ki so namenjeni kot odlična priložnost za medsebojno spoznavanje in povezovanje študentov in sprostitev ter zdrav odmik od vsakodnevnih študijskih obveznosti. MeAPZ MF UM je del matične organizacije Društva študentov medicine Maribor in kot tak sodeluje in soustvarja družbenokulturno življenje organizacije. Študentje Medicinske fakultete si lahko poleg obogatitve svojega pevskega znanja in kroga prijateljstva s svojim aktivnim sodelovanjem v zboru dodatno pripomorejo k lažji poti pridobivanja raznovrstnih medicinskih znanj in praks v okviru medicinskih izmenjav programa IFMSA. Program zbora je zelo pester in se vsako leto prilagaja glede na rdečo nit letne produkcije. V svoji preteklosti se je zbor loteval tako resnejših glasbenih programov, ki so zajemali skladbe iz obdobja renesanse, romantike, moderne, kot nekoliko sodobnejših oblik, kot so gospeli, popevke, acapella priredbe svetovnih rok in pop uspešnic, etno glasbe različnih kultur širom sveta, od Latinske Amerike, Afrike do Skandinavije. Še vedno pa večino repertoarja predstavljajo skladbe slovenskih avtorjev, ki so si motive za dela poiskali bodisi v slovenski ljudski zakladnici bodisi med znanimi slovenskimi literati.

Poleg mešane zasedbe zbora se ob začetku študijskega leta 2021/2022 na pobudo takratnega predsednika Jureta Preložnika ustanovi in začne svoje delovanje tudi moška komorna zasedba. Zasedbo, ki jo tako kot mešano zasedbo vodi Viljem Babič, sestavljajo pevci, ki so obenem tudi člani MeAPZ MF UM. Fantje se srečujejo in vadijo enkrat tedensko, po navadi uro pred vajami mešane zasedbe, ter se udeležujejo v drugačnem, ubranem moškem večglasnem petju.

Jure Preložnik, vodja projekta 2025

MEŠANI
AKADEMSKI
PEVSKI ZBOR
MFUM

K zboru sem hodila predvsem zaradi dobre družbe in zaradi našega odličnega zborovodje Vilija, ki pa je itak legenda. Mislim, da nas zna dobro motivirati in da poišče zanimive komade. Sicer bi si včasih želela, da bi mogoče peli še kaj drugega, ampak dobro. Pač še vedno, legenda. Zbor mi je predvsem predstavljal neko sprostitev, druženje, dobro voljo in neko kulturno udejstvovanje. Zbor mi je omogočal, da delam še nekaj za dušo, no, nekaj v tem smislu. Meni se res ne zdi, da je dve uri na teden tak problem porabiti, za nekaj, kar te veseli in da se malo podružiš še z drugimi študenti. Ni mi bil problem, da časovno ne bi zmogla, ker bi se morala non-stop nekaj učiti. Spomnim se ogromno trenutkov, ki so nam ostali v dobrem spominu, čeprav nekaterih ne bi želela deliti z javnostjo. Naši vikendi in vaje pred letnim koncertom, in mislim, da tudi vsi letni koncerti in zabave po letnih koncertih mi bodo za zmeraj ostali v spominu.

Sabina Brus

Ko sem v prvem letniku prišel na MF UM, sem bil zelo vesel, da obstaja zbor, saj imam zelo rad glasbo. Svojih glasilk pa za petje nisem uporabljal že od osnovne šole dalje. Po avdiciji sem se kar hitro ujel z družbo zbora in ugotovil, da dve uri na teden, ki jih zbor zahteva, zelo fino pašeta v "dati možgane na off". Tako da je bil zbor po eni strani pobeg od učenja, bil pa je tudi en fajn kotiček s polno fajnih ljudi, postali smo, vsaj z nekaterimi, zelo dobri kolegi. Zbor je bil tudi prostor, kjer sem se lahko glasbeno udeleževal. Včasih pač res nisem mogel biti na vseh vajah, ker je prioriteto mesto še vedno zasedal faks. Sem pa se vedno po pavzah rad vračal na vaje, saj sem vedel, da bo zmeraj to pripeljalo do lepih, zabavnih nastopov in je na koncu ves trud poplačan, ko stojimo na odru in publiki predstavimo svoje delo.

Filip Grantar

Dolgo sem vztrajal, ker mi je bilo všeč, da sem lahko veliko prispeval k celotni zasedbi in zaradi petja samega. Zbor mi je predstavljal sprostitev tudi v smislu pogleda na študij. Najboljši dogodki so bili pikniki in družabni vikendi v sklopu vaj.

Mark Raduha, dr. med.

Zbor mi predstavlja svoje vrste sprostitev. Seveda je določena obveznost in velikokrat se ti zdi, da nimaš časa niti dihati, kaj šele priti na vajo, zaradi faksa in vseh drugih obveznosti. Ampak ko enkrat sediš na vaji in poješ, lahko za tisti dve uri odmisliš vse skrbi in zbistriš misli. Potrebne je nekaj planiranja, vendar na koncu ugotoviš, da si je vredno odtrgati tisti dve uri časa na teden in kaj lepega zapeti. Glasba je velik del mojega življenja in pogosto se zavem, da jo kljub obiskovanju vaj (ki zaradi drugih obveznosti žal ni najbolj redno) pogrešam. Zato si ne predstavljam, da ne bi prepevala v zboru. Vedno se imamo lepo, vedno se kaj zanimivega zgodi, pogosto pa se druženje nadaljuje tudi po zaključku vaje. Težko bi izpostavila en dogodek, ki mi je posebej ostal v spominu, saj je vsak nastop zase nekaj posebnega. Definitivno so naše priprave vsako leto pestre in zabavne, hkrati pa so to najpomembnejše vaje leta. Na pripravah se naučim vseh pesmi, tudi če celo leto nisem hodila na vaje, tako da lahko potem ponosno in samozavestno stojim na odru Minoritske cerkve na letnem koncertu. In to je vsako leto tisti »highlight«, ki ga čakamo, za katerega delamo celo leto, se čemu tudi odrečemo, se učimo kakšno urico manj ali pa spimo kakšno urico manj. In na koncu, ko publika navdušeno ploska in celo vstane, si najsrečnejša oseba na svetu. Ta občutek, da smo ustvarili nekaj čudovitega, je neprecenljiv.

Maja Dretar

Projekt Pean je projekt, ki je nastal pod okriljem Društva študentov medicine Maribor leta 2022. Nudi delavnice in izobraževanja s področja kirurgije za študente medicine. Delavnice so sestavljene iz teoretičnega dela, kjer se predstavi teoretično ozadje vsebine, in praktičnega dela, kjer udeleženci aktivno sodelujejo in izvajajo kirurške veščine. Te delavnice izvajajo študentje medicine ali zunanji strokovni sodelavci, ki vodijo oba dela delavnic. Študentje, ki pomagajo pri izvedbi, so pomemben del delavnic, saj se lažje poistovetijo z ostalimi študenti in kot bodoči zdravniki nudijo zadostno kompetenco pri demonstraciji in izvedbi praktičnega dela. Projekt želi študente seznaniti s predoperativnimi (anesteziološkimi in propedeutičnimi), operativnimi (kirurškimi) in pooperativnimi (kirurškimi, anesteziološkimi in intenzivno medicinskimi) področji kirurgije. S tem želimo tudi zmanjšati njihov strah pred vstopom v klinično okolje kirurških oddelkov ter pomanjkanjem znanja in samozavesti. Ekipa strokovnih zunanjih sodelavcev in organizacijska ekipa projekta Pean z veseljem pripravlja delavnice in predavanja, ki poglobljajo teoretično in praktično klinično kirurško znanje ter ozaveščajo študente o novostih na raznih kirurških področjih. Informacije o novostih na kirurških področjih in odmevnih ugotovitvah pa ekipa projekta Pean nudi tudi preko spletnih objav in promocij, s pomočjo katerih pojasnujemo in opisujemo potek naših delavnic in aktivnosti, hkrati pa vsak mesec objavimo tudi zgodovinsko zanimivost s področja kirurgije.

Maja Leban, vodja projekta 2025

PEAN

Bor, Urša, Jan in jaz sicer nismo zelo veliki kirurški navdušenci, vendar smo želeli ustvariti priložnost za vse - tako za tiste, ki jih kirurgija navdušuje, kot za tiste, ki so si želeli le izpopolniti kirurške veščine. V projektu Pean smo študentom skupaj z mentorji omogočili, da izpopolnijo svoje kirurške šive, tehniko intubacije in vse ostale kirurške trike, ob tem pa smo tudi sami utrdili svoje znanje. Najbolj nepozabno? Kako smo skupaj iz nič ustvarili projekt in ga pripeljali do uspeha.

Žana Bogdanoski, Bor
Daković, Jan Bitežnik, Urša
Zala Ačko; bivši ORG
projekta Pean

Ko sem se pridružila projektu Pean, sem želela pridobiti več praktičnega znanja o kirurgiji, a sem dobila veliko več – ekipo predanih ljudi, s katerimi delimo isto strast. Skozi organizacijo delavnic sem se naučila, ne le šivanja in kirurških tehnik, ampak tudi kako pomembna sta potrpežljivost in natančnost. Najbolj pa si bom zapomnila občutek ponosa, ko vidiš, da nekemu prižgeš iskrico navdušenja za kirurgijo – tako kot so jo nekoč prižgali meni.

Nina Luznik

Kirurgija me je od vedno fascinirala. V projekt Pean sem se včlanil z željo, omogočiti študentom, da spoznajo vsebine in veščine (kirurško šivanje, laparoskopska navigacija, spoznavanje kirurškega vsakdana), ki se jih študentje ne moremo naučiti zgolj iz učbenikov. S sodelovanjem pri projektu sem spletel nova poznanstva, pridobil dragocene izkušnje, se naučil timskega dela in organizacije dogodkov. Veseli me, da s pomočjo specialistov in specializantov na delavnicah navdihujemo kolege nad kirurgijo in predajamo znanje, ki bo zagotovo koristilo vsakemu študentu medicine.

Martin Grabljevec

Prvič sem bila na delavnici projekta Pean v drugem letniku. Bila je delavnica kirurškega šivanja, kjer sem na umetni podlagi imela priložnost preskusiti svoje ročne spretnosti. Pred vpisom na medicino nisem nikoli pomislila, da bi kirurgija bila zame, kar se je spremenilo po navdušenju, ki sem ga dobila na delavnici. Vedela sem, da svoje zanimanje za kirurgijo in izkušnje želim še nadgrajevati, zato sem se včlanila v projekt tudi kot del organizacijske ekipe, ker s svojimi sošolci lahko podobne izkušnje omogočam tudi mlajšim kolegom na medicinski fakulteti.

Barbara Lešnik

Presnovnik

Presnovnik ni samo projekt, je glasilo, časnik in medij, ki študentom medicine omogoča sprostitve umetniških idej, ki jih ob naravoslovno obarvanem študiju ne uspejo izpustiti iz kletk domišljije. Presnovnik nam omogoča, da smo ustvarjalni, inovativni in da krepimo pesniško žilico, za katero verjamem, da jo ima prav vsak. Vsako leto poskrbimo za izid nove številke revije, ki obravnava pereče tematike s področja medicine, zdravstva in humanitarnosti, ter predstavlja ažurne dogodke na naši fakulteti. Jeseni se družimo na čajankah, pozimi prirejamo nagradne literarne natečaje, spomladi pa se srečamo na literarnih večerih, ki jih obogatijo umetniški prispevki izpod rok naših študentov. Presnovnik je prostor, kjer medicina sreča umetnost.

Nana Šeško, vodja projekta 2025

PRESNOVNIK

Za Presnovnik sem izvedela na informativnem dnevu in zagotovo je projekt pripomogel k moji odločitvi za študij medicine v Mariboru. S cimrom sva vsako leto spremljala teme natečajev in jih razpravljala na sprehodih. On je pisal prispevke, jaz pa sem jih urejala. Rada sem nato prebiralala zgodbe drugih študentov in odkrivala, kdo se skriva za imenom, ki sem jih morda le bežno poznala iz hodnikov faksa. Presnovnik me je vedno spomnil, da medicina ni le znanost, temveč tudi zgodba vsakega posameznika – tako bolnikov kot zdravnikov.

Maruša Lučič Bolka

Pri Presnovniku sodelujem, ker mi dovoljuje, da se ob napornem študiju lahko tudi ustvarjalno izražam. Všeč mi je povezava umetnosti in medicine, z natečaji, ki jih organizira Presnovnik, pa lahko dosežem ravno to — poglobim razumevanje človekove ranljivosti, bolezni in okrevanja preko razmišljanja in pisanja o le-teh.

Tjaša Škofic

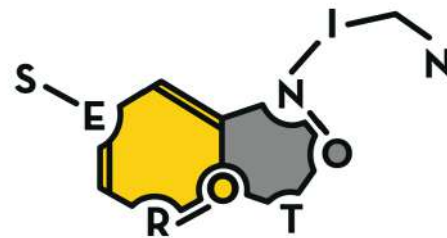
Delo v Presnovniku mi je odlično predvsem zato, ker mi omogoča ustvarjalno izražanje in pisanje na način, ki mi je blizu. Z veseljem sodelujem pri pripravi na literarne natečaje in zanimive dogodke, kjer spoznavam nove poglede in ideje. Všeč mi je sproščeno, a hkrati predano okolje, ki spodbuja osebno rast, razvijanje pisateljskih veščin in povezanost med člani uredništva.

Tea Simič

Serotonin je projekt, ki se ukvarja predvsem z duševnim zdravjem in destigmatizacijo duševnih motenj. Glede na to, da so duševne motnje trenutno velik javnozdravstveni problem, si člani projekta predvsem prizadevamo za doseganje večje pismenosti, znanja in razbijanja stigme o duševnem zdravju v splošni populaciji. Naše delo med drugim zajema izvajanje izobraževalnih delavnic za dijake različnih srednjih šol v podravski regiji. Delavnice zajemajo teme, kot so opredelitev duševnega zdravja in duševnih motenj, stigme in destigmatizacije, depresije, generalizirane anksiozne motnje, motnje hranjenja in v daljših delavnicah tudi teme samomora in samopoškodovanja. Poglavitni del naših delavnic na srednjih šolah je dijake obvestiti o možnih načinih samopomoči in strokovne pomoči, kakor tudi prikazati pogostost duševnih motenj v splošni populaciji in v srednješolski populaciji. Pohvalimo se lahko tudi z večletnim izvajanjem družabne vizite na pedopsihiatričnem oddelku in oddelku za geriatrično psihiatrijo. Družabno vizito izvajamo v obliki interaktivnih delavnic, kjer poskušajo člani našega projekta prisotne paciente vključiti v predvidene aktivnosti in pogovor ter jim s tem polepšati dan. Hkrati v projekt vključujemo tudi študente medicine, ki jih zanima področje duševnega zdravja, preko različnih kongresov, delavnic in predavanj. Eden najbolj obiskanih kongresov je bil kongres z naslovom Ko udari anksioznost, kjer smo v kongres vključili tudi terapijo s terapevtskimi psi, v preteklosti pa se je izvajal tudi kongres na temo odvisnosti. Naša ciljna skupina je prav tako splošna javnost, kjer preko različnih dogodkov, kot je Festival duševnega zdravja, predajamo znanje mimoidočim in predstavljamo projekt in njegovo vlogo. Tudi na tem področju je naš glavni cilj laični populaciji predstaviti osnovno prepoznavo duševnih motenj, destigmatizacijo in načine pomoči. Splošno javnost dosegamo tudi preko socialnih omrežij, kjer se z informativnimi objavami posvetimo duševnim motnjam in ohranjanju duševnega zdravja, hkrati pa vsako leto v septembru ob Svetovnem dnevu preprečevanja samomora z ljubljanskimi kolegi izvajamo tudi kampanjo na temo samomora in preventive. Vsak član našega projekta se mu priključi predvsem zaradi interesa in ozaveščanja o duševnih boleznih in ohranjanju duševnega zdravja, skupaj pa gradimo skupnost, katere primarna želja je destigmatizirati duševne motnje in širiti lastno znanje o tej temi med ostalimi.

Lara Majč, vodja projekta 2025

SEROTONIN

Moj najljubši spomin iz DŠMM dogodkov so delavnice, ki sem jih lahko vodil na Enoti za geriatrično psihiatrijo v UKC. V sklopu Društva sem lahko ustvaril prelepe trenutke s pacienti, njihovi nasmehi pa bodo ostali v mojem srcu še zelo dolgo. Bile so izjemne izkušnje, polne toplote in hvaležnosti.

Noah Emil Glisik

Projekt Serotonin se osredotoča na duševno zdravje ter ozaveščanje o njegovi pomembnosti, kar je področje, ki mi je zelo blizu. Priključila sem se, ker verjamem, da je pogovor o duševnih stiskah ključen za boljšo družbo. Naučila sem se, kako prepoznati znake stiske pri sebi in drugih, ter kako ponuditi podporo. Projekt mi je dal orodja, znanje in zaupanje vase, hkrati pa občutek skupnosti, kjer nihče ni sam.

Julijana Ozmec

K projektu sem se priključila predvsem zaradi zanimanja o temi duševnih bolezni, o kateri sem se tekom vključenosti v projekt tudi ogromno naučila. Posebej pritegnile so me delavnice na pedopsihiatriji in geriatriji, kjer s svojim obiskom že leta polepšamo dneve pacientom in s tem dosežemo tudi osebno zadovoljstvo. V letu 2023 sem postala tudi vodja projekta, kar mi je prineslo tudi koristne organizacijske sposobnosti, ki mi bodo zagotovo pomagale tudi pri nadaljnjem delu. Hkrati sem se preko projekta tudi naučila delati z ljudmi in z različnimi skupinami, kot so dijaki, pacienti in splošna javnost. Menim, da vključenost v naš projekt študentu prinese veliko koristi, saj lahko vsak v njem najde svojo vlogo, ki mu najbolj ustreza in jo lahko razvija ob hkratnem ozaveščanju in destigmatizaciji duševnega zdravja.

Lara Majč

Šport za zdravje je projekt, namenjen spodbujanju gibanja, sprostitve in povezovanja med študenti Medicinske fakultete. Razvil se je kot pobuda za bolj uravnoteženo študijsko izkušnjo – takšno, ki vključuje tudi prosti čas, gibanje in kakovostna druženja izven predavalnic.

Skozi celo leto pripravljamo različne športne, rekreativne in družabne aktivnosti, ki študentom ponujajo priložnost, da se za trenutek odmaknejo od študijskih obveznosti in se posvetijo sebi ter svojemu počutju. Z rednim vključevanjem takšnih vsebin želimo spodbuditi zdrav življenjski slog in opomniti na pomen prostega časa tudi v obdobju intenzivnega študija.

Med najbolj prepoznavnimi dogodki so Medicinski plesni večer, ki študente zbere v nekoliko drugačnem, bolj slavnostnem okolju; Kostanjev in spomladanski piknik, ki združujeta športne igre, druženje in sproščeno vzdušje; pohodi, ki omogočajo stik z naravo in aktivnost na svežem zraku; ter drsanje, ki popestri zimske mesece. Vsi dogodki so odprti za vse študente, ne glede na letnik ali športno pripravljenost, in ponujajo priložnost za druženje, gibanje in povezovanje.

S projektom si prizadevamo, da bi gibanje, sprostitve in druženje postali del vsakdana študentov, ne le občasna izjema. Poleg tega želimo spodbujati sodelovanje med študenti različnih letnikov in omogočiti prenos izkušenj ter postopno vključevanje novih članov v organizacijo dogodkov. Šport za zdravje dopolnjuje študijsko življenje z vsebinami, ki prispevajo k boljšemu počutju, večji povezanosti in bolj raznolikemu vsakdanu študentov.

Ana Rožič, vodja projekta 2025

ŠPORT ZA
ZDRAVJE

Projekt Šport za zdravje sem se pridružil, saj mi šport in gibanje predstavljata nekaj zelo pomembnega v življenju. Sodelovanje v projektu mi je odprlo vrata timskega dela, organizacije in sodelovanja. Ob tem smo se z ekipo bolje spoznali in povezali, saj le tako lahko ekipa dobro funkcionira. Najbolj si bom zapomnil ustvarjanja vsebine za projekt, pozitivne energije na vsakem organiziranem dogodku, gibanja ter mnogo nasmejanih obrazov in nepozabnih trenutkov.

Timmy Rogelj

V projekt sem se včlanil v jeseni mojega študija, saj gre za projekt, namenjen predvsem zdravstveni preinitivi nas, medicincev. Projekt je namenjen krepitvi fizičnega zdravja z organizacijo raznih športnih aktivnosti, hkrati pa je namen športa tudi zabava, torej preventiva mentalnemu zdravju, kar pa še dodatno naredimo z našimi legendarnimi pikniki. V prihodnje bi si želel, da se število aktivnosti še poveča, predvsem pa, da se poveča interes študentov za športne aktivnosti, saj roko na srce, toliko časa za šport in zabavo, kot še ga imamo v študijskih letih, verjetno več ne bomo imeli.

Miha Vogrin

Projekt Šport za zdravje je bil moje prvo pravo društveno doživetje! Tukaj sem prvič postal fizični delavec in se spoprijel z izdajo računov za namene povrnitve stroškov. Predstavljalo je prvo društvo, ki mi je omogočilo podrobnejše spoznavanje z delovanjem DŠMM-ja. Prav tako je moje matično društvo, v katerem sem prvič bolj aktivno sodeloval in bil del ORG ekipe od prvega do konca četrtega letnika. Za razliko od večine projektov, kjer se širimo svoje znanje s preživljanjem časa v zatemnjenih prostorih, stiskanja srca po ritmu »Bee Gees – Staying Alive« in utrjevanja osnov začetnih besed abecede, ta spodbuja druženje, sprostitvev in oddih od študija, hkrati pa povezuje študente različnih letnikov.

Jaro Vezjak

Sem del projekta Šport za zdravje, ker verjamem v pomen telesne aktivnosti za dobro počutje in zdravje. Sodelovanje mi je prineslo nova znanja o preventivi, timskem delu in organizaciji športnih aktivnosti. Najbolj si bom zapomnila pozitivno energijo, ki jo gibanje prinaša, ter srečo udeležencev, ko dosežejo svoje cilje. Projekt me je še bolj motiviral za promocijo zdravega življenjskega sloga.

Rebeka Simić

Kot članica projekta Šport za zdravje sem dobila priložnost združiti ljubezen do športa in medicinskega znanja. Sodelovanje mi je prineslo dragocene izkušnje pri ozaveščanju o pomenu telesne aktivnosti za zdravje ter izboljšalo moje komunikacijske in organizacijske spretnosti. Najbolj si bom zapomnila timsko delo, navdihujoče zgodbe udeležencev, predvsem s skupnih pohodov in kostanjevega piknika, in spoznanje, kako lahko s športom pozitivno vplivamo na kakovost življenja.

Laura Vidmar

Moje sodelovanje pri projektu Šport za zdravje se je začelo že v prvem letniku študija medicine. Kljub temu da smo takrat morali naša življenja prilagajati Covidu-19, smo pri projektu uspešno motivirali kar nekaj študentov za gibanje. V zimskem času smo zagotovili karte za smučanje, v poletnih mesecih pa smo najboljše tekače nagradili z glamping oddihom. V naslednjih letih so nam bile razmere za druženje bolj naklonjene, zato smo lahko ponovno priredili tradicionalne piknike z odbojgarskim turnirjem, dobro hrano in odlično glasbo. Meni najljubši dogodek pa je bil zagotovo ples medicincev, kjer smo se pod taktirko Plesne šole Pingi zavrteli in obudili spomine na maturantski ples.

Nina Kryžanowski

Projektu šport za zdravje sem se priključil leta 2017, saj sem zaradi svoje ljubezni do športa in vsega, kar je z njim povezano, takoj začutil priložnost, da lahko med kolegi medicinci širim misel, ki je pravzaprav moto mojega življenja: »Mens sana in corpore sano.«

Kmalu po priključitvi sem s starejšo delegacijo članov Športa za zdravje organiziral smučanje na Krvavcu, ki mi bo za vedno ostalo v spominu, verjamem, da tudi vse ostalim udeležencem, ki so se skupaj z mano tistega hladnega jutra z nabito polnim kombijem odpravili proti zasneženim Kamniško-Savinjskim Alpam, kjer nas je prav od opoldneva naprej, medtem ko smo se spuščali po vrhunsko pripravljenem smučišču, že grelo sonce. Prav to sonce je poskrbelo za prečudovite, zlato-rumene fotografije, ki so še dandanes ustoličene nekje med mediji našega 20-let starega DŠMM-ja.

In tako so minevali meseci, tudi leta, v katerih sem skupaj z ekipo sodeloval pri pripravi nekaj velikih, kultnih in nepozabnih dogodkov v zgodovini projekta Šport za zdravje. V svojem času sodelovanja pri projektu sem »zamenjal« kar nekaj vodij, med katerimi ne bom nikoli pozabil sošolke Nike Rupčič, prav tako zveste športnice, ki je svojo dušo in telo dala za naš projekt. Tako smo nekega dne, na kavici in brain-stormingu dobili vrhunsko idejo, in s skupnimi močmi organizirali prvi medicinski plesni večer, ki je pravzaprav požel takšno slavo, da še sami nismo mogli verjeti, da se je to zares zgodilo. Pisal se je december 2019, vse je bilo praznično, medicinci pa smo se oblekli v svoje najveličastnejše oprave in zavzeli plesišče na največjem trgu v Sloveniji, v plesni šoli Pingi, in se v ritmih klasičnih in malo manj klasičnih skladb vrteli pozno v noč. Dvorana je pokala po šivi, študenti so uživali, hrana je bila, pijača tudi, organizacijska ekipa projekta pa je bila za svoj obštudijski trud več kot nagrajena. Bilo je kot na maturantskem plesu, in to v okviru medicinske fakultete. Lahko rečem, da sem eden izmed tistih, ki je resnično imel 2 maturantska plesa.

Seveda ne morem brez tega, da ne bi omenil jesenskega in poletnega piknika. Tudi tukaj smo pustili svoj pečat. Ne bom pozabil let 2021 in 2022, ko se nas je zaradi odlične promocije, premišljene organizacije in nagradnih ter športnih iger, tako na enem kot na drugem pikniku zbralo tam okoli 250 študentov medicine. To je bil za nas gromozanski uspeh. Takrat nas je organizacijska ekipa štela dobrih 8 ali 9 aktivnih članov, ki jim danes še enkrat čestitam za odlično opravljeno delo.

Vse pride tudi k svojemu koncu, leta 2023 sem se s cmokom v grlu poslovil od organizacijske ekipe in tega leta tudi diplomiral. Še dandanes se kdaj spomnim na moje začetke v projektu, na pohode na Urban, Airsoft, Woop, pohod na Piramido, maraton po Mariboru, tekmovanje v pretečeni razdalji v enem mesecu na Stravi in še bi lahko našteval. Včasih pogledam tudi stare fotografije, ki so objavljene na spletnih in socialnih omrežjih DŠMM in Šport za zdravje, ter se spomnim, da je bilo biti študent medicine nekaj najlepšega, kar sem doživel v življenju, še bolje pa je bilo biti član Društva študentov medicine Maribor, kateremu sem skozi leta zvesto služil, kakor je Društvo služilo tudi meni. Enkrat član, vedno član.

Hvala ustanovnim članom za začetek prečudovite zgodbo, ki teče še danes, in bo tekla, kakor teče naša Drava, še dolgo naprej v prihodnost in tja daleč v neskončnost.

Quod serimus metimus, quod damus accipimus.

Nejc Noč, dr. med.

V urgentni medicini šteje vsaka sekunda, vsaka odločitev je ključna. Tega se v Študentski urgentni sekciji dobro zavedamo. Smo projekt, ki združuje nadobudne bodoče zdravnike, ki jih povezuje strast do urgentne medicine. Naš cilj je študentom ponuditi priložnost za poglobljanje teoretičnih in praktičnih znanj s področja urgentne medicine ter jih pripraviti na izzive, s katerimi se bodo srečali na svoji poklicni poti.

ŠUS skozi vse leto organizira različna strokovna predavanja in delavnice, ki služijo kot temelj za poglobljeno razumevanje urgentne medicine. Predavanja so zasnovana kot uvod v Urgentni vikend in pokrivajo temeljne znanja iz različnih področij urgentne medicine, ki jih študenti na Urgentnem vikendu v praksi še implementirajo. Delavnice so namenjene pridobivanju znanja specifičnih kliničnih veščin, postopkov nudenja prve pomoči, oskrbe travmatoloških pacientov, dodatnih in temeljnih postopkov oživljanja ter simulacije urgentnih primerov.

Pri tem nas strokovno podpirajo gostujoči predavatelji, specialisti urgentne medicine, vojaški zdravniki in drugi specialisti, katerih strokovnost in izkušnje omogočajo študentom, da pridobijo znanje iz prve roke ter se učijo od tistih, ki vsakodnevno rešujejo življenja.

Člani ŠUS-a se vsako leto udeležimo tekmovanj iz znanja prve pomoči (Državno preverjanje znanja prve pomoči) in dodatnih postopkov oživljanja (Best CPR Team). S tem si prizadevamo nadgrajevati svoje znanje, preizkusiti pridobljene veščine v zahtevnih scenarijih. Udeležba na tekmovanjih nam omogoča, da svoje znanje izpopolnujemo in ga skozi delavnice ter izobraževanja prenesemo naprej na študente.

Osrednji dogodek projekta je Urgentni vikend (UV) – tridnevno intenzivno izobraževanje, kjer študentje medicine in zdravstvenih ved preizkusijo svoje sposobnosti v realističnih simulacijah reševanja življenjsko ogroženih bolnikov in ponesrečencev. Pod mentorstvom izkušenih zdravnikov urgentne medicine, reševalcev in drugih strokovnjakov se soočajo z različnimi scenariji: od osnovne imobilizacije do obravnave masovnih nesreč.

ŠTUDENTSKA
URGENTNA
SEKCIJA

Izobraževanje poteka v treh sklopih. Najprej se študentje v majhnih skupinah učijo in vadijo tehnike prve pomoči, diagnostike in stabilizacije pacienta. Sledi delo na simuliranih prizoriščih, kjer pod nadzorom ocenjevalcev rešujejo realistične primere poškodb in bolezenskih stanj. Vrhunec vikenda je velika simulacija masovne nesreče – scenarij, ki združuje vse naučeno. Tu študenti pod pritiskom in budnim očesom ocenjevalcev uprizoriti organizacijo reševanja, primarno in sekundarno triažirati ter oskrbeti simulirane poškodovance.

Poleg izobraževanj in Urgentnega vikenda ŠUS sodeluje tudi pri širjenju znanja med splošno javnostjo. S kolegi iz projekta Za življenje ter ljubljanskimi kolegi organiziramo dogodek Slovenija oživlja, kjer ljudi izobražujemo o pomenu oživljanja in jih učimo pravih tehnik temeljnih postopkov oživljanja. S tem prispevamo k večji ozaveščenosti in opolnomočenju posameznikov, da znajo v ključnih trenutkih pravilno ukrepati.

Študentska urgentna sekcija ni zgolj projekt – je skupina ljudi, ki jih združuje znanje, strast in želja po pomoči. S predanim delom in stalnim izpopolnjevanjem skrbimo, da bodoči zdravniki že v času študija pridobijo izkušnje, ki jim bodo nekoč pomagale reševati življenja. Naše aktivnosti ne le krepijo strokovnost, temveč tudi povezujejo študente in mentorje v skupnost, kjer se znanje in izkušnje prenašajo iz generacije v generacijo. V svetu, kjer nesreča nikoli ne izbira kraja in časa, je prav pripravljenost na pravočasno in učinkovito ukrepanje tista, ki lahko naredi največjo razliko.

Tajda Špes, vodja projekta 2025

”

Projekt ŠUS me je pritegnil že v prvem mesecu študija, saj je obljubljal akcijo in terensko medicino – še preden sem sploh postal pravi študent medicine, kaj šele zdravnik. Tekom študija je moja pripadnost projektu ŠUS rasla, in sicer od udeleženca ter člana ORG ekipe do vodje projekta ŠUS. V teh šestih letih sem se zaradi tega tudi sam razvijal in si začrtal svojo karierno pot.

Gregor Jakopič, dr. med.

Vedno sem si med študijem želela biti del ORG ekipe, v ŠUS-u pa sem našla področje medicine, ki me je zares zanimalo. Med delovanjem v ekipi sem imela priložnost spoznati širok krog zanimivih ljudi ter z njimi strokovno sodelovati, obenem pa smo stkali tudi številne prijateljske vezi. Bila sem del ekipe v času največje rasti projekta in ponosna sem, da je danes tako uspešen.

Janja Žinko

Del projekta sem postal, da bi pridobil več spretnosti, za katere sem menil, da bi mi koristile med študijem. Poleg tega mi je všeč, da lahko svoj prosti čas namenim organizaciji koristnih izobraževanj za vse študente, ki želijo pridobiti dodatna znanja na področju urgentne medicine. V organizaciji in na fakulteti sem šele prvo leto, zato mi možnost udejstvovanja v ŠUS-u predstavlja nekakšno "odskočno desko" za nadaljnjo kariero zdravnika.

Leon Prater

Takoj ko sem slišala za ŠUS, sem vedela, da je to projekt, h kateremu se preprosto moram pridružiti. Adrenalin, timsko delo in dobra družba – prava melodija za moja ušesa. Presrečna sem, da sem del ekipe, ki odlično sodeluje, dobro funkcionira pod pritiskom in s katero nisem pridobila le ogromno novega znanja, ampak tudi drugo družino. Komaj čakam, da vidim, kam nas bo naša skupna pot vodila naprej.

Evelin Munda

Projekt ŠUS me je pritegnil že na začetku študija. Všeč mi je bila zasnova projekta, ki temelji na širjenju znanja s področja urgentne medicine prek delavnic, predavanj in urgentnega vikenda, vse skupaj pa povezuje ekipa srčnih ljudi. Da želim postati ena izmed njih, sem se odločila na svojem prvem urgentnem vikendu, kjer ni manjkalo akcije in adrenalinskega vzdušja.

Nina Pegam

Pridružil sem se, ker sem že takoj na Docfestu v prvem letniku ugotovil, da je to 100 % najbolj ftrgan projekt na naši MF in da ustvarjamo dogodke, ki so res nekaj posebnega. Ostajam pa predvsem zato, ker je naš ORG ekipa samih zakon ljudi, s katerimi mi je v veselje sodelovati – poleg tega pa delamo res kul stvari. Projekt mi je dal odličen vpogled v organizacijo velikega, resnega dogodka, obenem pa sem spoznal ljudi z vseh mogočih področij.

Nik Verstovšek

ŠUS ekipi sem se pridružila, ker me prva pomoč zelo zanima, ŠUS pa se mi je zdel odlična priložnost za konkretno nadgradnjo znanja. Pritegnile so me tudi dogodivščine s ŠUS vikenda, o katerem sem slišala same pozitivne komentarje. Poleg tega so člani ORG ekipe res super medicinci! Veselim se sodelovanja in vseh doživetij, ki nas še čakajo.

Anamarija Žohar

Projekt Ultrafest je nastal na osnovi enodnevnega dogodka Ultrafest, maratona obpostelnega ultrazvoka, kjer zdravniki-inštruktorji študentom medicine od prvega do šestega letnika skozi predavanja in delavnice približajo uporabo obpostelnih ultrazvočnih veščin in znanj.

Prvi Ultrafest je bil organiziran leta 2012 na University of California, Irvine (ZDA). Prvi evropski in hkrati slovenski Ultrafest pa smo izvedli 17. januarja 2015 na Medicinski fakulteti Univerze v Mariboru. Od takrat naprej vsako leto organiziramo dva Ultrafesta, v zadnjih letih pa smo dogodek razširili tudi z lastnimi vsebinami, kot sta PAME (POCUS Assisted Medical Education) in PACE (POCUS Assisted Clinical Examination), o katerih lahko izveste več v naslednjih odstavkih.

Septembra 2016 se je začela zgodba projekta PAME. Takrat smo na svetovnem ultrazvočnem kongresu WINFOCUS v Ljubljani predstavili svoj nov idelek – priročnik PACE (POCUS Assisted Clinical Examination), ki smo ga zasnovali in napisali v poletnih mesecih. Na kongresu smo izvedli šesturno delavnico za slovenske in tuje študente.

Priročnik PACE smo oblikovali tako, da študentom pomaga pri povezovanju kliničnega pregleda z uporabo obpostelnega ultrazvoka in s tem olajša oziroma izboljša sam proces diagnostike. Dodali smo tudi poglavja iz anatomije in fiziologije, da bi vsak študent, ne glede na letnik, našel uporabne informacije.

Iz priročnika PACE je nastala ideja projekta PAME, ki smo ga zasnovali z osnovnim ciljem pomagati študentom pri boljšem razumevanju temeljnih medicinskih znanj skozi prizmo ultrazvoka. Ultrazvok smo tako predstavili ne le kot diagnostično orodje, temveč tudi kot učni pripomoček.

Eden izmed ključnih ciljev projekta je bila implementacija PAME-a v učni načrt Medicinske fakultete v Mariboru. Ideja temelji na treh nivojih uporabe ultrazvoka:

- Fundamentals (Temeljna znanja) – anatomija in fiziologija (za študente 1. in 2. letnika)
- Clinical Examination (Klinični pregled) – propedeutika in diferencialna diagnostika (za študente 3. in 4. letnika)
- Clinical Integration (Klinično razmišljanje) – celostna obravnava pacienta, predvsem v urgentnem okolju (za študente 5. in 6. letnika)

ULTRAFEST

Projekt smo zasnovali v obliki učnih ciljev, ki jih študenti postopoma usvajajo in jim dodali ultrazvočno komponento. Na podlagi teh ciljev smo oblikovali tudi ciljana vprašanja in odgovore, ki omogočajo interaktivno učenje v obliki delavnic.

Trenutno je oposteljni ultrazvok vključen v redni kurikulum pri predmetih:

- Anatomija s histologijo,
- Fiziologija,
- Izbirni predmeti: Propedeutika, Simulacije endoskopskih in ultrazvočnih preiskav.

V zadnjih letih smo uspešno implementirali prva dva nivoja (Fundamentals in Clinical Examination), kjer se študenti učijo ultrazvoka v kontekstu srca in ožilja, trebuha ter pljuč. Naš cilj je nadgraditi vsebino tudi s preostalimi organskimi sistemi in razviti tudi tretji nivo Clinical Integration, ki bo namenjen študentom 5. in 6. letnika.

Poleg tega si prizadevamo za organizacijo dodatnih izobraževanj in delavnic ter za razširitev projekta izven slovenskih meja. To nam je že delno uspelo, saj smo vzpostavili sodelovanje s Sekcijo za radiologijo Medicinske fakultete Univerze v Zagrebu. Poleg tega smo organizirali prvo študentsko sekcijo na 7. slovensko-hrvaškem ultrazvočnem kongresu, kjer smo sodelujočim omogočili seznaniti se z ultrazvočnimi veščinami in jim predstavili našo vizijo ter pristope k medicinskemu izobraževanju s pomočjo ultrazvoka. Prav tako smo se udeležili več izobraževanj pri avstrijskih kolegi v Gradcu, kjer smo pridobili dragocene vpoglede v njihove metode poučevanja in uporabo ultrazvoka v klinični praksi. Svoje delovanje smo predstavili tudi ekipi iz Bosne in Hercegovine, z namenom spodbujanja ustanovitve sorodnega projekta, ki bi temeljil na naših izkušnjah in vsebinah.

Projekt Ultrafest in PAME tako ostajata v nenehnem razvoju, z vizijo izboljšanja medicinskega izobraževanja skozi inovativno uporabo oposteljnega ultrazvoka.

Špela Klep, vodja projekta 2023
Vito Novak, vodja projekta 2025

Kot član organizacijske ekipe projekta Ultrafest, odgovoren za ultrazvočno opremo, sem pridobil dragocene izkušnje pri pripravi in izvedbi delavnic. Najbolj si bom zapomnil navdušenje udeležencev ob prvem samostojnem izvajanju ultrazvočnih preiskav ter njihovo hvaležnost za pridobljeno znanje.

Marko Turk, dr. med.

"Biti del projekta Ultrafest Maribor je odlična priložnost za učenje osnov ultrazvočne diagnostike v sproščenem okolju, kjer si študenti med seboj predajamo znanje, ki nam bo koristilo pri nadaljnjem kliničnem delu. Projekt spodbuja povezovanje med študenti različnih letnikov ter omogoča učenje ultrazvoka skozi delavnice, tutorstvo in druge fakultetne aktivnosti. Poleg pridobivanja praktičnih veščin se učimo tudi vodenja večjih dogodkov, kot sta Ultrafest in delavnice interpretacije rentgenogramov, po končanih dogodkih pa se radi družimo tudi izven prostorov fakultete."

Neža Perko

Projektu Ultrafest sem se pridružil, ker me zanima interna medicina, projekt pa mi daje veliko uporabnega znanja na tem področju, ki ga sicer med študijem ne pridobimo. Poleg teorije sem dobil tudi praktične izkušnje, ki so pri ultrazvočni preiskavi ključnega pomena. V projektu se preizkusiš tudi v vlogi mentorja ob vodenju PAME delavnic za mlajše študente. Vrhunca leta sta seveda oba osrednja Ultrafest dogodka, ki sta vsako leto uspešno izpeljana.

Urh Vrecl

Ultrazvok tudi pri nas uspešno postaja sprejet kot vsestransko orodje klinika pri vsakodnevnem delu, zato je smiselno, da je njegova uporaba ozaveščena vzporedno z učenjem kliničnega razmišljanja. Prav to je poslanstvo projekta Ultrafest, se pravi, širjenje ultrazvočne pismenosti med študenti ter kritičnega razmišljanja glede rešitev in pasti, v katere nas lahko njegova uporaba popelje. Sam sem bil aktiven član praktično celoten študij, v čast si štejem, da sem projekt nekaj časa tudi vodil. Znanje, izkušnje ter spoznanstva, ki sem jih pridobil tekom sodelovanja pri projektu, ne more nadomestiti noben ultrazvočni tečaj. Vsakič, ko prislonim sondo, se v mislih zvrstijo napotki starejših kolegov s številnih delavnic in ob tem sem hvaležen za preživet čas pri projektu. Odločitev glede posameznega pacienta je nato jasna ali pa vsaj lažja. Mlajšim kolegom želim še naprej uspešno izvajanje projekta; v dobro bodočih mladih zdravnikov in predvsem njihovih pacientov.

Žan Mavc, dr. med.

S sodelovanjem pri Ultrafestu sem preko dogodkov in delavnic pridobil praktična znanja, ki mi bodo pri vsakodnevnem delu koristila, pridobil pa sem tudi veščine komunikacije in organizacije ter osvojena znanja prenašal na kolege in generacije, ki prihajajo za nami. Najpomembneje pa je, da smo vsako leto znova sestavili odlično ekipo, ki se je razumela in uspešno sodelovala, zato smo lahko v delu in druženju tudi uživali.

Kevin Laufer, dr. med.

Vodenje projekta Ultrafest je bila ena izmed najpomembnejših obštudijskih izkušenj. S sodelovanjem pri projektu sem pridobil številne spretnosti, ki so mi prišle zelo prav pri kasnejšem delu kot zdravnik. Poleg izkušenj sem sklenil številna mednarodna poznanstva, utrdil svoje znanje ultrazvoka in pridobil samozavest. Projekt je osmisлил dolge študijske dneve in z njim sem doumel širino in pomen obštudijskega znanja.

Rok Petrovčič, dr. med.

Projektu Ultrafest sem se sprva pridružil zaradi učenja tem in veščin, ki tedaj niso bile del učnega programa. Zaradi dobrega timskega vzdušja pa sem ostal del projekta do konca študija. Najbolj sem užival v predajanju znanja ter zanosu, ki so ga imeli člani projekta. Najbolj si bom zapomnil adrenalin pred izvedbo delavnic ter zabav, ki jim je sledile.

Tilen Seničar, dr. med.

Projekt Vakcinet je namenjen ozaveščanju širše javnosti o pomenu cepljenja in odstranitvi predsodkov o nevarnosti cepiv, ki so se pojavili v zadnjih letih. Projekt temelji na prizadevanju študentov medicine ozvesti splošno populacijo o pomenu cepljenja. Pomembnost informiranja splošne populacije o varnosti cepiv in nevarnosti nalezljivih bolezni je prišla posebej do izraza v preteklih letih, v času pandemije SARS-CoV-2. Splošen dvom v cepiva, strokovnjake na področju imunologije in javnega zdravja ter neupoštevanje priporočil za preprečevanje širjenja okužb je javnozdravstveni problem, s katerim se bomo kot družba srečevali še v prihodnje – epidemije, kot je bila SARS-CoV-2, so neizogibljivo dejstvo prihodnosti. Opaziti je čedalje manjšo precepljenost v Sloveniji, tudi pri drugih infekcijskih boleznih. Vzrok temu je premajhna in predvsem napačna informiranost staršev, ki posledično svoje otroke ne dovolijo cepiti. Kot bodoči zdravniki menimo, da je naša dolžnost odstraniti napačne informacije in širiti naše znanje ter s tem doprinesti k reševanju javnozdravstvenega problema.

Delovanje projekta bi lahko razdelili na štiri glavna področja oz. aktivnosti. Prva aktivnost je izvajanje delavnic za osnovnošolce, srednješolce in bodoče starše, kjer poslušalce informiramo o imunosti, pomenu cepljenja, razbijamo mite o cepivih in širimo verodostojne in preverljive informacije. Gre za bodoče intelektualce, ki bodo krojili prihodnost naše družbe, zato je izrednega pomena, da vedo, kje najti kredibilne podatke o imunosti in cepljenju. Drugi steber projekta je izobraževanje inštruktorjev in drugih študentov medicine, kar počnemo na izobraževalno-motivacijskem vikendu in simpoziju. Organizacija obeh dogodkov poteka v sodelovanju s projektom Ljubezen in spolnost, saj se naši področji prekrivata v zelo aktualni tematiki, tj. spolno prenosljive okužbe in bolezni. Tretje področje je cepljenje študentov in zaposlenih na Medicinski fakulteti proti virusu gripe, ki ga izvedemo člani projekta Vakcinet. Cepljenje je brezplačno in poteka jeseni, pred sezono virusov gripe. Pri načrtovanju dogodka sodelujemo z Območno enoto NIJZ Maribor, ki pripravi izobraževanje za nove cepilce, kot tudi cepiva in ostali sanitetni material. Ker je večina naše ciljne publike aktivna na socialnih omrežjih, je tam aktiven tudi projekt Vakcinet, kar velja za našo četrto aktivnost. Z objavami o najrazličnejših dejstvih in dogodkih poskušamo doseči uporabnike in jih tako spodbuditi h kritičnemu razmišljanju in iskanju informacij v verodostojnih virih.

Niko Mlinarič, vodja projekta 2025

VAKCINET

Ker prihajam iz Koroške regije, sem praktično odraščala z zgodbami znancev, ki so preboleli klopni meningoencefalitis. Zavedala sem se, da bi se njihove zgodbe lahko popolnoma drugače končale, če bi se zaščitili s cepivom. Kako lahko ena sama odločitev vpliva na potek tvojega življenja. Zato sem se priključila projektu Vakcinet, ne za promocijo cepljenja, temveč za opolnomočenje ljudi z informacijami, ki lahko spremenijo njihovo življenje.

Hana Klančnik

Že med študijem me je področje cepljenja močno pritegnilo, zato sem z veseljem prevzela vlogo vodje projekta Vakcinet. Rada javno nastopam, predavam in delim znanje z drugimi. Še posebej me je veselilo delo s socialnimi omrežji in sodoben pristop k ozaveščanju. Sodelovanje mi je prineslo dragocene izkušnje pri organizaciji dogodkov, tiskem delu in komuniciranju z javnostjo. Najbolj pa je ostal občutek, da smo delali nekaj pomembnega (zase in za družbo).

Ana Keršič, dr. med.

Projekt Za Življenje! je eden od projektov Društva študentov medicine Maribor (DŠMM), ki že od leta 2007 deluje z jasnim ciljem – širiti znanje prve pomoči in ozaveščati javnost o njenem pomenu. Kot bodoči zdravniki se študentje medicine zavedamo, da je v nujnih primerih hitra in pravilna reakcija ključna ter da vsak posameznik lahko reši življenje, če zna pravilno ukrepati.

Glavni namen projekta je ozavestiti širšo javnost o pomenu prve pomoči, odstraniti strah pred pristopom k ponesrečencu ter izobraziti ljudi o pravilnih postopkih prve pomoči. Prizadevamo si, da bi bila prva pomoč prepoznana ne le kot pravna dolžnost, temveč tudi kot etična in moralna odgovornost vsakega posameznika. S tem želimo povečati odzivnost očividcev v primeru nezgod, poškodb, zadušitev ali srčnega zastoja, saj je v takih situacijah prav pomoč v prvih nekaj minutah pogosto ključna za preživetje in pomembno vpliva na sam izhod iz situacije.

Da bi dosegli naše cilje, v okviru projekta organiziramo brezplačne obnovitvene tečaje prve pomoči za različne ciljne skupine, vključno z osnovnimi in srednjimi šolami, fakultetami, podjetji in drugimi organizacijami. Poleg tega izvajamo promocije projekta na javnih lokacijah, kjer mimoidočim predstavljamo pomen prve pomoči in jih spodbujamo k pridobivanju znanja. Ena pomembnejših je prav gotovo akcija Slovenija oživlja!, v sklopu katere, skupaj z ljubljanskimi kolegi, organiziramo več izobraževalnih dogodkov, vrhunec pa dogajanje doseže 16. oktobra, na svetovni dan oživljanja. Na ta dan, na različnih lokacijah po vsej Sloveniji, izvajamo prikaze oživljanja, s katerimi poskušamo približati temeljne postopke oživljanja čim večjemu številu ljudi ter jih spodbuditi k obnavljanju znanja prve pomoči. Prav tako skrbimo za redna interna izobraževanja naših članov, se skupaj z njimi udeležujemo raznih tekmovanj, kot sta strokovno srečanje Best CPR team in državno preverjanje znanja prve pomoči študentov visokošolskih zavodov Rdečega križa Slovenije ter prirejamo delavnice za nove prostovoljce, ki se želijo pridružiti projektu.

Začetki projekta Za Življenje! segajo v študijsko leto 2006/2007, ko so študentje medicine ugotovili, da splošna javnost pogosto ni dovolj informirana o prvi pomoči in da se pomena teh znanj zavemo šele, ko se znajdemo v krizni situaciji. Na pobudo idejnega vodje Janija Breznika je bil tako ustanovljen projekt, ki je v dveh desetletjih delovanja prerasel v enega največjih študentskih projektov v regiji. Prvi uradni tečaj smo izvedli 1. marca 2007 na Univerzi v Mariboru, kjer je sodelovalo pet inštruktorjev in trije zunanji sodelavci. Od takrat je projekt doživel izjemno rast, tako na lokalni kot tudi na mednarodni ravni.

ZA ŽIVLJENJE!

Do danes smo izvedli več kot 70 promocijskih dogodkov in preko 600 tečajev, na katerih smo izobrazili več kot 24. 000 udeležencev. S tem smo pomembno prispevali k večji pripravljenosti ljudi na nudenje prve pomoči v vsakdanjih situacijah.

Projekt Za Življenje! je dokaz, da lahko skupina predanih posameznikov s svojim znanjem in trdom bistveno prispeva k boljšemu in varnejšemu okolju. Naš cilj ostaja jasen – še naprej širiti znanje prve pomoči in opogumljati ljudi, da v nujnih situacijah ukrepajo samozavestno in pravilno. Vsako rešeno življenje je naša največja nagrada in motivacija za nadaljnje delo!

Nataša Ozvatič, vodja projekta 2025

Projektu Za Življenje sem se pridružil, ker sem bil tudi sam v situaciji, ko sem moral nuditi prvo pomoč. To me je spodbudilo k širjenju znanja, saj se zavedam, kako pomembno je obvladati temeljne postopke oživljanja in jih tudi redno utrjevati. Sodelovanje v projektu mi omogoča, da znanje o prvi pomoči predajam drugim, hkrati pa s tem tudi sam obnavljam svoje znanje in veščine o oživljanju.

Žiga Tibaut

Delavnic projekta Za Življenje se rad udeležujem, ker verjamem, da je znanje reševanja življenj neprecenljivo. Premalokrat ga obnovljamo, zato želim ljudem pomagati premagati strah v kriznih trenutkih. Projekt mi je prinesel dragocene izkušnje javnega nastopanja in me naučil samozavesti pred ljudmi. Najbolj si bom zapomnil občutek smisla ob predajanju znanja ter zavedanje, da lahko s tem prispevam k varnejši in bolj sočutni družbi.

Hugo Abrahamsberg

Cilj vsakega urgentaša je imeti čim manj dela. To pomeni, da je potrebno javnost osvestiti, da čim več postorijo sami. Ustavijo neko manjšo krvavitev, pa vse do tega, da začnejo oživljati in po možnosti tudi oživijo človeka. Idealno sredstvo za doseg tega cilja je projekt Za življenje!. Prepričan sem, da sem si z delovanjem pri projektu priskrbel kar nekaj mirnih dni v službi. Vzemimo zgoraj napisano bolj za hec, pa vendar je v vsakem hecu nekaj resnice.

Jan Bitežnik

Zaživiljenje se je čisto slučajno znašel na mojem to-do seznamu, ampak mi definitivno ni žal, da sem dala del svojega ekstra časa vanj. Učenje prve pomoči in ozaveščanje o njenem pomenu je ena izmed stvari, ki se mi je vedno zdela pomembna in tega se zaveda tudi večina ljudi - na delavnicah imaš vedno občutek, da že takoj narediš razliko, kar je vedno nekakšna mini nagrada. Ogromno delavnic, motivacijski vikend, tekmovanja in nešteto druženj je tisto, kar mi najbolj ostaja v spominu. Vse omenjeno ne bi moglo delovati brez zagnanih in srčnih kolegov, skupaj smo širili znanje, pridobivali nove izkušnje in se ob tem meli res carsko. Kljub temu, da se starejši zdaj umikamo, mi veliko pomeni, da pomembnost prve pomoči vedno prepoznajo tudi mlajše generacije, ki projekt že zdaj peljejo samo navzgor.

Eva Osolin

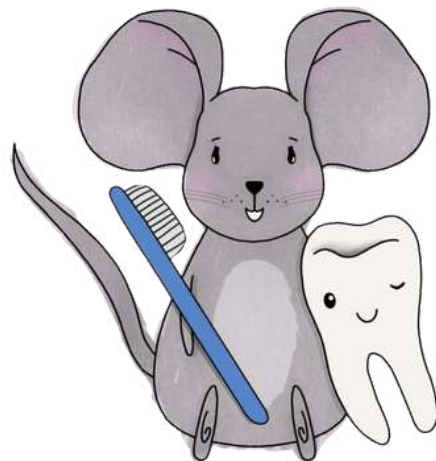

Projekt Zobna miška sestavljamo študentje dentalne medicine, ki si močno prizadevamo za dobro ustno higieno otrok in širše lokalne skupnosti. S tem namenom pripravljamo interaktivne delavnice za vrtčevske otroke, s katerimi otrokom predstavimo pomembnost ustne higiene za zdravje ustne votline. Člani projekta se v prvi vrsti trudimo, da otrokom na zabaven način približamo osnove pravilne ustne higiene in skrb za zdravje ustne votline. Prav tako pa se trudimo, da bi o splošnih zobozdravstvenih tematikah izobrazili tudi druge populacije.

Ime za projekt smo izbrali brez obotavljanja, saj zelo slikovito povzame in združuje bistvo našega dela - tj. področje dentalne medicine in otroško igrivost, ki nam je tako zelo ljuba. Naša simpatična miška je tako zmeraj in povsod opremljena z belim zobkom in nepogrešljivo zobno ščetko. Projekt Zobna miška skrbno nadzoruje mentorica Polona Ivanič, dr. dent. med., spec. pedodontije. Z doktorico smo skupaj ustvarili vrtčevsko delavnico, kjer otroci po postajah spoznavajo najpomembnejše tematike na področju ustnega zdravja: ščetkanje (ustno higieno), zdravo prehrano in delo zobozdravnika. V študijskem letu 2023/2024 smo sodelovali s številnimi vrtci, kjer smo izvajali eno delavnico mesečno, od študijskega leta 2024/2025 pa izvajamo dve delavnici mesečno. Otrokom pripravimo tudi darilca, za katera prijazno poskrbi podjetje Curaden Slovenija (Curaprox), in sicer pred delavnicami pripravimo vrečke presenečenja, v katerih otroci med drugim prejmejo zobno ščetko, zobno pasto, zgodbico za zdrav nasmeh, pobarvanko zobne miške in pesmico o zdravih zobkih. Z donacijami prijaznih podjetij poskrbimo tudi za delovne kartončke, ki jih otroci izpolnjujejo na samih delavnicah, ter za koledarje ščetkanja, ki jih odnesejo domov. Vsakega sodelovanja smo zelo veseli, tako da smo pripravljeni na nove priložnosti.

Eden izmed najpomembnejših ciljev projekta je nedvomno medgeneracijsko spoznavanje in druženje študentov dentalne medicine v obliki raznih športnih srečanj, motivacijskega vikenda (ki ga organizirajo kolegi iz ljubljanske Medicinske fakultete) in drugih neformalnih druženj, kjer se kujejo prijateljstva. Če si želiš biti del naše srčne, energične ekipe, se nam hitro pridruži. V projektu se najde mesto za vsakogar - lahko sodeluješ na delavnicah, pomagaš s socialnimi omrežji, organiziraš druženja in še marsikaj drugega, v organizacijski ekipi pa z odprtimi rokami sprejemamo vse ideje. Zelo te bomo veseli!

ORG ekipa Zobne miške

ZOBNA MIŠKA

Vesela in ponosna sem, da sem del projekta Zobna miška, saj z njim na igriv način poučujemo otroke o pomembnosti zdravega nasmeha. Radovednost in iskreno navdušenje ob obisku Zobne miške v vrtcih me vedno znova napolnita s pozitivno energijo. Čudovit občutek je vedeti, da prispevam k ustvarjanju lepih otroških spominov in njihovemu zdravju z oblikovanjem dobrih navad, ki jih bodo spremljale vse življenje.

Maša Capello

Biti del projekta Zobna miška je še posebej lepo, saj je to prvi dentalski projekt. S kolegi tako ustvarjamo čisto novo zgodbo na področju dentalne medicine. S sodelovanjem na različnih aktivnostih, ki jih organiziramo, poglobljamo pridobljena znanja, se veliko družimo in ob tem še kaj dobrega naredimo. Verjamem, da me bodo lepi spomini na Zobno miško spremljali še dolgo po koncu študija.

Ana Zorin

Del ekipe sem že od začetka študija, kar mi pomeni veliko, saj mi sodelovanje na delavnicah in druženjih prinaša dodano vrednost ob študiju. Najbolj me veseli delo z otroki, saj me njihovi nasmehi osrečujejo. Prav tako cenim druženja med člani ekipe, ki so vedno zabavna in polna pozitivne energije.

Viva Kokalj

Eden izmed mojih prvih spominov na DŠMM je spoznavna čaga, kjer so se začela plesti prijateljstva s sošolci, brez katerih bi bilo študijsko življenje veliko težje in manj zabavno. V prvem letniku sem se včlanila v projekt Zobna miška. Delo projekta me je zelo navdušilo, zato sem hvaležna, da sem v letošnjem študijskem letu postala tudi del ORG ekipe in bom lahko pripomogla k čim boljši izvedbi našega poslanstva ter pridobila veliko novih izkušenj.

Vita Koren

S sodelovanjem v DŠMM kot vodja delavnic pri projektu Zobna miška sem v prvi vrsti pridobila nepozabne izkušnje iz delavnic v vrtcih, kjer mi bodo za vse življenje ostali v spominu vedno zabavni komentarji otrok. Z udeleževanjem v projektu pa sem spoznala tudi krasne ljudi, s katerimi smo skupaj premagovali ovire v okviru projekta, faksa in življenja samega.

Pina Kramberger

BOŽIČNI KONCERT

Po celem letu dela in študentskega tempa pride december, ko se medicinci uredimo in udeležimo tradicionalnega Božičnega koncerta MF UM.

Organizacija takega dogodka se začne že februarja, ko je potrebno rezervirati prostore Unionske dvorane, kjer se koncert izvaja že več let. Nato pa sledi leto iskanja skritih talentov naše fakultete. Zraven vsakoletnega zbora in orkestra, na odru nastopijo tudi različne posamezne točke, ki me vedno presenetijo z zanimivimi in svežimi idejami. Ponavadi so to vokalisti in pianisti, zasledimo pa lahko tudi harmoniko, harfo ali čisto nekaj novega.

Ko Mešani Akademski Pevski Zbor otvori večer Božičnega koncerta, so obiskovalci tiho posedeni v vedno razprodani dvorani, vendar v zaodrju ni niti približno tako mirno. Tam, v senci stran od odrskih reflektorjev, delajo študentje, ki jih sicer nikoli ne vidimo na odru, a so hrbtenica celotnega koncerta. Ta ekipa skrbi za časovno koordinacijo celotnega poteka, od priprave in pošiljanja nastopajočih na oder do nadzora dogajanja po celotnem prizorišču ter upravljanja projektorja. Za organizacijo takega dogodka je potrebno večje število študentov, saj zraven ekipe v zaodrju, potrebujemo tudi skupine za pisanje besedila, postavitve odra, grafično oblikovanje, promocijo, pripravo pogostitve in organizacijo After partyja.

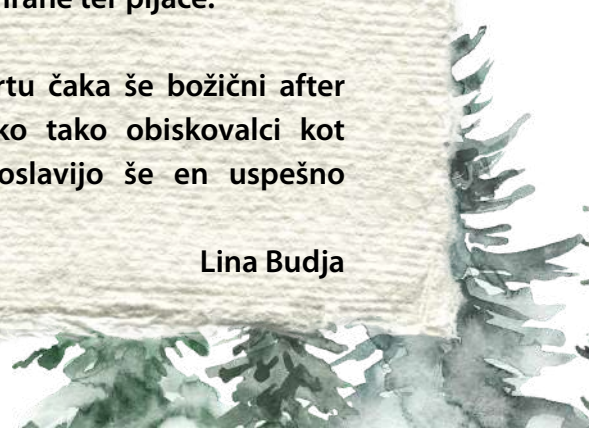
Na začetku koncerta na oder povabimo tudi dekana Medicinske fakultete Univerze v Mariboru in predsednika/co DŠMM, da obiskovalcem namenita nekaj uvodnih besed. Že nekaj let pa na oder pridejo tudi študentje, ki organizirajo humanitarno odpravo v Ugando, saj v duhu topline božičnega koncerta na kratko prikažejo svojo vizijo za dobrodelno pot v Afriko.

Celoten dogodek je približno 90 minut polnih toplega božičnega občutka, ki spominja na vonj po maminih piškotih in žarenje prazničnih lučk. Izkaže se, da je koncert prav to, kar medicinci po dolgem letu potrebujemo, saj se ga udeležijo tudi študentje, ki na takšne kulturne dogodke po navadi ne zahajajo.

Večer vedno zaključi zbor s spremljavo Študentskega orkestra Univerze v Mariboru, ki nikoli ne razočara z izbiro in izvedbo skladb. Temu seveda sledi zaslužen aplavz in kakšna solza, nato pa se obiskovalci odpravijo v sosednji prostor, kjer jih čaka bogata pogostitev sladke in slane hrane ter pijače.

Večera pa z aplavzom še ni konec, saj nas po koncertu čaka še božični after party, ki se izvede v izbranem klubu. Tam se lahko tako obiskovalci kot nastopajoči in organizacijska ekipa sprostijo in proslavijo še en uspešno zaključen Božični koncert.

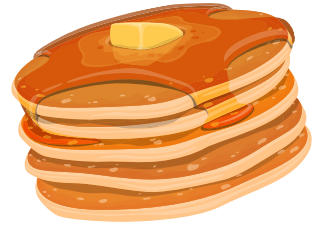
Lina Budja

DOCFEST

Prvi v letnem sporedu, izmed velikih štirih dogodkov Društva študentov medicine Maribor, je DocFest. DocFest je tradicionalno izveden vsakoletno že od prazgodovinskega leta 2006 in vse od takrat le-ta predstavlja prvi uradni sprejem mladeničev in mladenk v naše vrste. Tu se imajo brucke in bruci priložnost že na prvi študijski dan včlaniti in tako postati pravi mariborski medicinci.

V svojem bistvu je DocFest sejem DŠMM projektov, saj ima vsak izmed njih tam stojnico, na kateri predstavniki projekta vsem zainteresiranim povejo, kaj njihov projekt čez šolsko leto ustvarja in česa vsega se lahko veselijo kot člani projekta.

Vsako leto se izvedejo tudi kakšni prijetni podprojekti, ki študentom olajšajo ter polepšajo vstop v leto. Med drugim je priljubljeno skupno naročanje halj, tunik in hlač, skupno naročanje učbenikov ter vsakoletne DŠMM majčke, ki so idealne za vse klinične obveznosti. Če pa imajo študentje srečo, se par nadobudnih DŠMM-jevcev organizira in jim na DocFestu speče tudi palačinke.

DocFest predstavlja zabaven in prijeten način vstopa v novo študijsko leto, s spoznavanjem novih sotrpinov in ponovnim srečanjem z že starimi znanci.

Jedert Jevševar

MEDICINSKE ČAGE

Zgodovina medicinskih čag v Mariboru sega skorajda že na sam začetek ustanovitve fakultete. Težko bi bilo drugače, saj smo medicinci povsod znani pod rekom "work hard, play harder." Format in urnik naših zabav se je z generacijami spreminjal, kljub temu pa lahko v grobem označimo nekaj standardnih dogodkov, ki so se odvijali skoraj vsako leto.

Prva čaga leta, organizirana navadno že prvi teden študijskega leta, je tako imenovana Spoznavna čaga. Z njo želimo bruckotom pokazati predvsem to, da življenje na medicini vendarle ni tako težavno.

Sledi ji naš največji dogodek Brucovanje, kjer za bruce pripravimo izzive, da dokažejo, če so vredni imena medicinec, s tem pa se potegujejo tudi za lepe nagrade. Po opravljeni zaprisegi sledi žur do jutranjih ur. Pred Brucovanjem je bila nekoč predvidena povorka izpred Univerze, ki pa smo jo v zadnjih letih predstavili na Spoznavno čago. Zadnja leta Brucovanja prirejamo skupaj z znanimi slovenskimi glasbenimi gosti, kot so Zvita feltna, Skater in Mambo kings, pred tem pa so navadno nastopali naši medicinski bandi. Sedaj ga že tradicionalno organiziramo v klubu ŠTUK, ki sprejme približno 1000 obiskovalcev, in izredno nas veseli, da ga vsako leto uspemo napolniti do zadnjega kotička.

V decembru je medicinska zabava organizirana po Božičnem koncertu. Zatem se praviloma začnejo intenzivne priprave na izpite, zaradi česar nastopi mrk do konca izpitnega obdobja. Nov semester, ki sledi, pričnemo s Poizpitno čago. Seveda pa se mora nekaj dogajati tudi spomladi, zato je predvidoma konec aprila ali v začetku maja organizirana še t.i. Usredsemestrška čaga, ki pa je navadno tudi zadnja med letnimi čagami.

Torej, če kot pravi medicinec redno obiskuješ medicinske party-je, lahko dodobra spoznaš mariborsko klubsko sceno, saj smo, zaradi številčnega obiska in izjemnega vzdušja, v praktično vsakem klubu toplo sprejeti in izjemno dobrodošli. Mirne vesti lahko rečem, da si študija medicine brez naših čag ne znam predstavljati in bo to zagotovo eden lepših spominov, ki mi bo ostal na študij.

Miha Vogrin

MOTIVACIJSKI VIKEND

Vsi, ki so se ga kdaj udeležili, bi se verjetno strinjali, da je motivacijski vikend eno najlepših doživetij v društvu. Zgodbe z izmenjav in mednarodnih skupščin, lov na zaklad, delavnice o priložnostih v društvu in zvezi, orientacija v dežju, treningi mehkih veščin, teambuilding, krst, štafetne igre, grška večerja, rdeča preproga v Hollywoodu, casino večer, snemanje promocijskega videa, zabava dolgo v noč – to so le nekateri drobni utrinki s preteklih motivacijskih vikendov. Prav vsak, ki se je vikenda udeležil, pa bi svojo izkušnjo opisal po svoje.

Ko pomislim na nekaj zadnjih vikendov in ljudi, s katerimi sem delila te pestre dni in neprespane noči, mislim, da bi naši vtisi zglledali nekako takole:

- "Še zdaj me bolijo kolena od koruze na krstu"
- "Drama, drama, drama"
- "Spet bruhajoči bruc"
- "A so tej moški v togah sploh naši študentje?"
- "Sploh se ne spomnim prisege na krstu..."
- "Med snemanjem promo videa smo veslali po Dravi."
- "Osvojili smo prehodni pokal Vinkota"
- "Ko komaj odpreš oči, v sobo pa ti že vdrejo z ogromnim zvočnikom in prepevanjem The Coconut nut it's a giant nut!"
- "Spoznal/a sem svojo sorodno dušo"

Ne glede na to, ali si motivacijski vikend izkoristil za tkanje novih prijateljstev, kot vstopno točko v aktivno članstvo društva ali za pridobivanje novih članov ter idej, lahko trdim, da smo še vsak motivacijski vikend zaključili bolj motivirani – in tudi zelo utrujeni.

Lana Štrumbelj

EMSA

"Health. Europe. Together." je moto Evropske organizacije študentov medicine (EMSA), ki je nedvomno obogatila moj študij. Udeležba na EMSA skupščinah mi je odprla vrata v svet priložnosti, sodelovanje s študenti medicine iz različnih delov Evrope pa mi je omogočilo vpogled v raznolikost zdravstvenih sistemov ter izzive, s katerimi se soočajo študenti in zdravstveni delavci v tujini.

SloMSIC Maribor je del EMSA že od leta 2009 – z vizijo, da biti del takšne organizacije pomeni soustvarjati skupnost, ki si prizadeva za boljšo prihodnost v medicini. Zadnja leta se delegati našega društva redno udeležujejo evropskih skupščin, kjer zastopajo naše društvo na spomladanskih in jesenskih skupščinah. Nedavno smo se udeležili spomladanskih skupščin v Izmirju, Tübingenu in Lodžu ter jesenske v Portu.

Skozi svoje delo v tej organizaciji sem spoznala, kako pomembno je sodelovanje, deljenje znanja in prizadevanje za pozitivne spremembe v medicinskem izobraževanju in zdravstvu. Pridobila sem kompetence, ki mi bodo koristile pri nadaljnjem študiju, in – kar je najpomembnejše – ustvarila sem nepozabne spomine s prijatelji. Vsako potovanje je bilo po svoje posebno, vsako je bilo priložnost za učenje in osebno rast. Najbolj mi bo v spominu ostala lanska jesenska skupščina, ko nas je deset Slovenk zavzelo Porto in slovensko kulturo poneslo daleč naokoli. Na enem izmed družabnih večerov so za nas morali celo ustvariti novo kategorijo nagrad.

Iva Vidovič

TWINNING

Twinning je edinstvena pobuda EMSA, namenjena spodbujanju mednarodnih prijateljstev ter omogočanju neposrednega doživljanja raznolikih in živahnih evropskih kultur.

Februarja se nas je pet študentov medicine iz Maribora za pet dni odpravilo v Craiovo v Romuniji, kjer smo sodelovali v našem prvem Twinning projektu. Izmenjava poteka tako, da je vsak študent povezan z enim tujim študentom – t. i. "twinom", pri katerem biva in s katerim preživi tudi največ časa. Tako smo dobili edinstven vpogled v vsakdanje življenje študentov medicine v Romuniji, se udeležili njihovih predavanj in vaj ter sodelovali na zanimivih delavnicah. Romunski kolegi so nam pripravili tudi odličen družabni program, ki je poskrbel za nova prijateljstva in nepozabne spomine. V drugi polovici izmenjave so oni obiskali nas v Mariboru – razkazali smo jim našo fakulteto, UKC in mesto ter jim poskusili približati študentsko življenje pri nas. Pripravili smo jim pester izobraževalni in družabni program, nad katerim so bili navdušeni.

Gala Župec

UTRINKI Z JAPONSKE

Dežela vzhajajočega sonca, neskončnega sušija in pisanih torijev. Država, za katero sem bil prepričan, da je verjetno nikoli ne bom obiskal. Pa vendarle sem se po prijavi na "butla" in uspešnem zaključku četrtega letnika, z malo treme in veliko navdušenja znašel na letalu za Tokyo.

Moja končna destinacija je bilo mesto Izumo na jugozahodu Japonske, kjer me je čakal mesec poln nepozabnih izkušenj. Izumo leži v provinci Shimane, eni izmed najrevnejših in najbolj ruralnih regij na Japonskem. Mesto se nahaja med riževimi polji, v večini brez javne razsvetljave. Zato me niso presenetili začuden pogledi in hihitanje lokalcev, ki jih je šokiral "random" Evropejec sredi njihovega mesta. Kljub temu nisem bil sam, saj sta mi družbo delali tudi Clara iz Francije in Lucija iz Brna na Češkem. Že ob prihodu so nas japonski študenti sprejeli z odprtimi rokami, še posebej Yasuyuki, moj CP. Skupaj smo preživeli res veliko časa, od raziskovanja vseh kotičkov Izuma, druženja na "noodle partyjih", petja na karaokah, obiskovanja lokalnih festivalov ... Vrhunec pa je bil skupni vikend izlet v Nagoyo, 4. največje mesto na Japonskem, kamor nas je spremljala študentka Kasuza.

Prakso sem opravljal v univerzitetni bolnišnici Shimane, največji v regiji, kjer sem bil dodeljen na oddelek "Acute Care Surgery" — neko mešanico urgence, travme in anesteziologije, na katero so zelo ponosni, saj je bila zasnovana po najnovejših ameriških standardih. Že od začetka je bilo kristalno jasno, da bo največji izziv te izmenjave pomanjkanje znanja angleščine japonskih zdravnikov in študentov, a smo se hitro znašli. Google Lens, pantomima in awkward nasmehi ter prikloni so postali naši stalni spremljevalci. Kljub temu so me hoteli naučiti prav vsega — od vsakodnevnega dela na oddelku, asistenc v operacijski dvorani, pa do nujnih intervencij z njihovimi modernimi reševalnimi vozili. Čeprav sem neredko dan v bolnišnici preživel od jutra do poznega popoldneva, se je našel tudi čas za potovanja. Poleg omenjenega izleta v Nagoyo, ki nam ga je plačala ena od zdravnic na urgenci, sem en vikend preživel v Hirošimi, kjer sta se mi ravno takrat pridružila tudi moja starša. Za "piko na i" pa je poskrbel še dolg izlet s sošolcema Anjo in Matjažem, ki sta prišla iz Bangkoka — skupaj smo odkrivali Tokyo, Kyoto in Osako ter si ustvarili spomine za celo življenje.

Izmenjava na Japonskem je res nekaj posebnega. Kljub temu, da tekom meseca doživiš kompletni kulturni šok v pravzaprav vseh aspektih življenja, je Japonska res fascinantna in ekstremno lepa država, Japonci pa eni izmed najbolj kulturnih, delovnih in prijaznih ljudi. Takšno izmenjavo bi priporočal vsakomur, saj ob norih spominih, novih izkušnjah in znanjih, ponuja tudi ogromno širine in prepotrebne perspektive, prav tako pa vsakega potisne globoko izven cone udobja.

O radikalnih spremembah v DŠMM

Pogovor z Boštjanom Krapežem

Boštjan Krapež, dr. med., diplomant Medicinske fakultete Univerze v Mariboru in nekdanji gonilni člen Društva študentov medicine Maribor. Med študijem je bil aktiven na vseh ravneh delovanja društva, danes pa kot specializant splošne in visceralne kirurgije nadaljuje svojo pot v LKH Südweststeiermark – Standort Wagna.

1. Zakaj si se odločil pridružiti Društvu študentov medicine Maribor?

Moj prvi stik z Društvom je bil Uvajalni dan in Docfest – ko v tako kratkem času spoznaš toliko kolegov in kolegic, ki poleg študija z veseljem namenijo čas za sodelovanje v poplavi različnih projektov in dogodkov, me je to takoj prepričalo, da je DŠMM nekaj posebnega. Največji navdih za kasnejše pospešeno vključevanje v delovanje Društva so zame bili takratna predsednica Ines Kebler, kot tudi določeni člani Upravnega odbora in vodij projektov. Za seboj so pustili ogromen pečat in isto sem kasneje želel doseči jaz.

2. Koliko let si bil član in katere vse funkcije si opravljal v času, ko si bil član? Katere si najraje opravljal?

Moje članstvo v DŠMM se je pričelo s prvim dnevom študija leta 2014 in rad predpostavljam, da se zaradi obstoja »Alumnega članstva« le-to ne bo končalo. Kljub temu, da se je moj študij zaključil v letu 2021 ostajam še dalje medicinec s srcem in svojo pripadnost izkazujem z vsakoletnim nakupom DŠMM majice. Aktivno vključevanje se začelo pri projektih Za Življenje!, Medimedo in ŠUS, nato v organizacijski ekipi projekta Cogito, kar je bil takrat debatni projekt, ki smo ga popestrili z organizacijo Pub Quiz-ov v Klubu Satchmo. S takratnim cimrom Janom Zajcem in njegovim dedkom smo ustvarili t.i. »Buzzerje« kot jih imajo v "talk šovih"; in smo pripravili vprašanja iz različnih interesnih prodročij. Tekmovali so tudi profesorji - med drugimi tudi docent Dr. Andraž Stožer in njegova ekipa, ki so bili izjemno težka konkurenca.

V drugem letniku sem se pridružil organizacijski ekipi Brucovanja, prevzel vlogo urednika DŠMM Newsletterja, preko katerega se je člane mesečno obveščalo o prihajajočih dogodkih Društva, kot delegat sem obiskal prvi mednarodni dogodek – EMSA Autumn Assembly na Kosovem in z velikim pospeškom prispel do moje najljubše funkcije - predsednika DŠMM. Funkcijo sem opravljal 2 mandata, leta 2017 in 2018. V sklopu tega sem bil v prvem letu predsedovanja tudi predstavnik DŠMM-ja znotraj ZŠMS in lokalni koordinator pri EMSA. DŠMM in ZŠMS sem kot delegat predstavljal na skupno 8 mednarodnih dogodkih. Po dveh letih sem predsedniško funkcijo v Društvu predal naprej in se umaknil v nadzorni odbor. Na nacionalni ravni sem prevzel vodenje ZŠMS, kjer smo leta 2019 začeli povezovati lokalne projekte društev v skupne nacionalne odbore. Prvi izmed teh je bil združitev projektov Za Življenje! iz mariborskega in ljubljanskega društva. Pod vodstvom kolega Jana Zajca smo skupaj z različnimi partnerji organizirali prvi nacionalni dogodek Slovenija oživlja, v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije, Slovenskim reanimacijskim svetom, Sekcijo študentov zdravstvene nege in babištva, Zvezo tabornikov ter Združenjem skavtov Slovenije.

Našo idejo povezovanja projektov v nacionalne odbore smo skupaj z moštvom uradnikov ZŠMS predstavili tudi na Nacionalnem inštitutu za javno zdravje (NIJZ).

Največji dogodek, v katerem sem sodeloval kot podpredsednik organizacijskega odbora, je bil IFMSA March Meeting Slovenia, ki smo ga leta 2019 skupaj z ljubljanskimi kolegi priredili v Hotelu Bernardin v Portorožu. V zadnjih letih sem iz nadzornih odborov nudil podporo Upravnemu odboru DŠMM in Izvršnemu odboru ZŠMS, hkrati pa sem z veseljem ostal aktiven pri organizaciji društvenih dogodkov in svoje znanje prenašal naprej kot IFMSA trener mehkih veščin.

3. Kdaj in kako se ti je utrnila ideja, da razdeliš DŠMM na funkcije upravnega odbora, kot so razdeljene sedaj? Si bil pri tem sam ali si s kom sodeloval?

Začetki so vedno polni zagona – prinesejo novo energijo, nove ideje in projekte. Sledi obdobje ko dobiš res celovit vpogled v delovanje organizacije in lahko z vsem pridobljenim znanjem iz prve roke uvedeš boljšo strukturo, ki bo omogočila boljše in bolj učinkovito delovanje. Le- temu smo se z Upravnim odborom posvetili v času mojega drugega mandata. Funkcije v UO smo želeli smiselno razčleniti glede na posamezna področja (notranje zadeve, zunanje zadeve in interesne dejavnosti), izjemno odgovorno funkcijo Generalnega sekretarja smo ohranili, mlajšim članom pa želeli ponuditi funkcijo Tajnika, ki lahko kot »entry level funkcija« nudi podporo ostalim članom UO. Na čelu je seveda ostal Predsednik, ki Društvo v skladu z vizijo in poslanstvom usmerja in ustrezno delegira. Največji del k prestrukturiranju je prispeval takratni upravni odbor, takratne in bivše vodje projektov, kot takratni in bivši nadzorni odbor. Vsi so se pridružili diskusiji, podali mnenje in skladno s tem smo strukturirali zdajšnji Upravni odbor.

4. Ti je sodelovanje pri DŠMM pomagalo kasneje v karieri? Če, kako?

Bi rekel, da ogromno, saj po eni strani pridobiš na mehkih veščinah - vodenje, reševanje konfliktov, upravljanje s časom, vodenje projektov, zagovorništvo, po drugi strani pa profesionalne kompetence, ki si jih prilastiš s sodelovanjem v projektih, kot so ŠUS, Ultrafest, ZaŽivljenje, itd. Predvsem se naučiš kako delati v ekipi - in v zdravstvu se vedno dela v ekipi. Ogromen nabor poznanstev ti pomaga tudi v profesionalni karieri, saj so tvoji nekdanji prijatelji iz projektov kaj kmalu specializanti/specialisti, ki jih ponoči kličeš s kliničnimi vprašanji. Ta poznanstva ti olajšajo kontakt, ki je hkrati v tistem trenutku tudi »throwback« na tiste ta fajne čase študija.

5. Kaj je zate predstavljal oz. še vedno predstavlja DŠMM?

To vprašanje mi je izjemno všeč, ker sem ga sam vedno z veseljem postavljajl vsem, ki so kandidirali za predsednika društva. Vsakič sem poskušal nanj znova odgovoriti tudi sam in z zanimanjem spremljal, kako se je moj odgovor z leti razvijal. Bil je vsakič nekoliko drugačen, a v svojem bistvu vedno enak.

Danes zame Društvo predstavlja stičišče lepih spominov, dolgoletnih prijateljstev ter osebne in profesionalne rasti. Prepričan sem, da bi se v tem odgovoru prepoznali vsi bivši društveniki, vsak pa bi tem štirim komponentam pripisal svojo unikatno težo. In prav to je pri našem Društvu najlepše: vsak si lahko svoje obdobje v DŠMM oblikuje po svojih željah in interesih.

6. Bi rad kaj sporočil trenutnim članom in tistim, ki se bodo še pridružili? Kako misliš, da bo društvo delovalo čez par let?

Izkoristite čas in ogromen privilegij, ki vam ga nudi naše Društvo. Gibajte se v koraku s to družbo izjemnih in kompetentnih oseb. Rastite in učite se skupaj in drug od drugega. Sklepajte nove vezi – ta vas bodo še dolgo povezovala. Pojdite na tisto kavo ali pivo, na katero vas vabijo sošolci in sošolke in se je že desetič otepate s klasičnim »danes se res morem učiti, kolokvij je čez 4 tedne«. Pridružite se organizacijskim ekipam, prevzemajte odgovornost in iniciativo, stopajte naprej z novimi idejami. Vsi vas bodo veseli – morda boste celo videli, da boste nabolj veseli prav sami. S časom prihajajo novi izzivi, novi projekti, s katerimi se bo kosalo z različnimi pripomočki umetne inteligence. Odgovor na vprašanje »Kako se naj bolje povežem in spoznam s kolegi medicinci?« pa mora še dalje suvereno podati naše Društvo študentov medicine Maribor.

Avtor: Tina Vorina

Moja prva asociacija ob misli na Društvo študentov medicine Maribor je priložnost – za učenje, povezovanje in rast. Tukaj sem spoznala izjemne ljudi, pridobila dragocene izkušnje in razvijala veščine, ki so me oblikovale, tako kot bodočo zdravnico, kot tudi osebo. Društvo nam je dalo občutek pripadnosti in skupnega poslanstva – izboljšati študentsko življenje, izobraževati ter navdihovati bodoče generacije zdravnikov. Na DŠMM me zato vežejo neprecenljivi in lepi spomini, ki bodo vedno ostali del moje poti.

Špela Klep, dr. med.

Ob misli na DŠMM se spomnim na majhno sobico v drugem nadstropju naše fakultete, ki nikoli ni prazna. Ali poteka sestanek za namene organizacije dogodka projekta, ali predstavlja pribežališče določenim »popotnikom«, ki morajo zaradi prehitrega končanja vaj ali predavanj tam presedeti kakšno uro ali dve. Skupno je dejstvo, da je ta sobica srce študentske skupnosti naše fakultete, katere namen je povezovanje ter ob končanju študija večni spomin na poznanstva in dogodivščine, ki so se doživele tekom njega.

Jaro Vezjak

Eden izmed mojih prvih spominov na DŠMM je spoznavna čaga, kjer so se začela plesti prijateljstva s sošolci, brez katerih bi bilo študijsko življenje veliko težje in manj zabavno. V prvem letniku sem se včlanila v projekt Zobna miška. Delo projekta me je zelo navdušilo, zato sem hvaležna, da sem v letošnjem študijskem letu postala tudi del ORG ekipe in bom lahko pripomogla k čim boljši izvedbi našega poslanstva ter pridobila veliko novih izkušenj.

Vita Koren

V Društvu sem začela sodelovati že v 1. letniku, ko sem se po čistem naključju znašla v ORG ekipi projekta Epruvetka. Hitro se mi je odprl širok svet možnosti sodelovanja pri projektih in tako priložnosti, da začnem v zdravstvu aktivno sodelovati že kot študentka. Tekom 6 let sodelovanja sem bila del mnogih dogodkov, od dobrih medicinskih čag do številnih božičnih koncertov, ki so postali odskočna deska za pridružitve ZŠMS, in bodo definitivno zaznamovali moja študentska leta. Ko pomislim na DŠMM, pa bom zmeraj v spomin priklicala vse preživete ure v DŠMM prostorih in mnoga prijateljstva, ki so ob tem bila sklenjena.

Anja Ftičar

Kjer rastejo prijateljstva in profesionalci

Pogovor z Živo Bezjak

Društvo študentov medicine Maribor (DŠMM) praznuje 20 let navdušenja, druženja in neprestanega učenja – ne le v učilnicah, temveč tudi zunaj njih. Med temi leti je na tisoče študentov odkrilo, da je DŠMM veliko več kot le izpis na indeksu: to je prostor, kjer se med delavnicami, projekti ali ob božičnem petju gradijo prijateljstva za vse življenje.

Ena izmed njih je Živa Bezjak – nekdanja Podpredsednica za notranje zadeve DŠMM, danes študentka 6. Letnika in predsednica Zveze študentov medicine Slovenije (ZŠMS). Njeno zgodbo so oblikovali prav ti prostori: od prvega letnika, ko je »šla zraven« na vse možne delavnice, do trenutka, ko je z ekipo obudila zamrznjen projekt in spoznala, kaj pomeni pravo timsko delo. »V DŠMM ni pomembno le, kaj organiziraš, temveč tudi koga spoznaš,« pravi. »Nekdanji predsednik nam je vedno govoril: nekega dne boš imel v vsaki bolnici nekoga, ki ti bo prijatelj.«

V tem intervjuju Živa razgrinja, kako so jo oblikovale ure planiranja motivacijskih vikendov zakaj je mednarodno sodelovanje matematična uganka časovnih pasov, in kaj si želi za DŠMM čez 10 let: da ostane prostor, kjer študentje ne samo rastejo, temveč tudi vedo, da niso sami.

1 Ko si se prvič začela spoznavati z DŠMM-jem, kaj je bil trenutek, ko si si rekla "To je to, s tem se bom ukvarjala"?

Z DŠMM-jem sem dejansko začela že v prvem letniku faksa – takrat, ko so potekale delavnice, kot so Medimedo, Zaživiljenje, meritve v Europarku in še milijon drugih aktivnosti. Preizkusila sem kar nekaj projektov, verjetno pet ali šest – šport, piknike in podobno – in bilo je res super. Pomagati pri delavnicah, biti del ekipe – vse to me je izjemno osrečevalo.

Kasneje je kolegica prevzela projekt Dotik življenja, ki je bil takrat popolnoma zamrznjen – ni bil niti predstavljen na seji Upravnega odbora tistega leta. Skoraj od nič smo ga obudili, zbrali ekipo petih ljudi in reorganizirali vse. Iskreno, prav ta izkušnja mi je pokazala, kaj naj bi bil DŠMM v resnici. Delala sem na njem leto in pol, večinoma med pandemijo, ko sem skrbela za družabna omrežja.

Kasneje je Miha Ambrož ustvaril Messenger skupino DŠMM Podmladek in nas dodal okoli dvajset. Rekel je: "Vi ste tisti, ki želite delati več, ki imate potencial – dobimo se, da vam brez nepotrebne teorije razložim, kaj DŠMM sploh je." Miha je imel ta dar, da je znal povezovati ljudi in ideje, in takrat sem se odločila, da grem korak dlje – kandidirala sem za notranje zadeve in od takrat je šlo vse naprej.

2. Spominov si zagotovo nabrala preveč, da bi jih bilo mogoče stlačiti v en sam intervju. Bi lahko izpostavila enega, ki se ga boš spomnila še čez 10, 20 ali celo 50 let?

Težko jih je prešteti, a najbolj ostanejo v spominu druženja in odnosi. Ko si prišel v prostor DŠMM-ja, je bil vedno nekdo tam, pa če si potreboval odmik od učenja, nasvet ali samo družbo. Ljudje, ki si jih poznal ali pa še ne, so postali prijatelji.

Dogodki, kot so božično okraševanje, koncerti - celo DŠMM logo smo z lučmi izrisali na steno - skupno petje in vse te majhne stvari. Pa priprava rekvizitov za motivacijske vikende – seveda je bilo naporno, toda obenem je bil to pobeg od fakultetne rutine. Ko si potreboval premor, si šel preprosto v DŠMM; vedel si, da bo dobro. Vsi ti spomini so neločljivo povezani z ljudmi in časom, ki smo ga preživeli tam.

3. Iz DŠMM-ja si kasneje odjahala v višje vode in si trenutno predsednica ZŠMS. Kaj bi rekla, da so glavne razlike med delovanjem v DŠMM-ju in v ZŠMS? A bi kakšno mednarodno izkušnjo želela vpeljati tudi v lokalne vode?

Največja sprememba je v koordinaciji. Povezuješ se z veliko več ljudmi, usklajuješ sestanke in urejaš različne obveznosti. Že usklajevanje z Ljubljano je včasih izziv, a se vedno znajdemo.

Pri sodelovanju z IFMSA pa pridejo v poštev še časovni pasovi – vedno moram preveriti, ali je čas GMT ali CET. Na lokalni ravni je organizacija DŠMM lažja, ker smo vsi na enem mestu. Če karkoli potrebuješ, napišeš in se v roku pol ure dobiš v prostorih DŠMM – brez neskončnih spletnih sestankov. To neposredno povezavo je mednarodno veliko težje vzpostaviti.

In kaj bi vpeljala v naše vode? V DŠMM je ključno vpeljati treninge mehkih veščin, saj so pomembni za osebno rast študentov pred in po diplomi. Moja naslednica je to odlično izpeljala. Poudarjam tudi pomen udeležbe pri mednarodnih aktivnostih in usposabljanja lokalnih trenerjev, da bomo lahko še naprej kakovostno izvajali te programe.

4. Če ti dam podobo "DŠMM čez 10 let", kaj ti prvo pride na misel? Kako si ga predstavljaš?

Upam, da bodo novi študentje in člani društva spoznali, kaj vse DŠMM lahko ponudi – znanje, izkušnje in povezave. Tu se naučiš timskega dela, vodenja, odzivanja na stresne situacije, improvizacije – to je šola za življenje. In medsebojno sodelovanje študentov? To je ena najpomembnejših stvari.

Kmalu končujem študij in upam, da bodo te povezave ostale. Nekdanji predsednik je to lepo povedal: "Ena najpomembnejših stvari, ki jih tukaj delamo, je, da se naučimo sodelovati, ker biti zdravnik ne pomeni delati sam." Ideja je, da boš nekoč v vsaki bolnici imel nekoga, s katerim se lahko dobiš na kavi, vprašaš za nasvet ali se nasloniš, ko je težko. To je prava vrednost DŠMM-ja.

Čez deset let si želim, da društvo še naprej uspeva – da se razvijajo nove ideje, mednarodna sodelovanja, a da hkrati ohranijo svojo osnovno idejo. Najpomembneje pa je, da študentje še naprej ustvarjajo nekaj pomenljivega – nekaj, kar je zanje pomembno.

Avtor: Noah Emil Glisik

Upravni odbor 2014 in 2015

V času našega aktivnega delovanja v DŠMM je bilo... pestro. Čas na fakulteti, praktično celotno študijsko obdobje, je bilo močno prepleteno z društvenimi aktivnostmi. Prva asociacija na študentske čase je DŠMM. Od Slomškovega trga do Taborske 8 – vesela tranzicija na dravsko nabrežje, ki je po skoraj dveh desetletjih verjetno že popolnoma zatonila v pozabo. Velikokrat smo čas namesto v predavalnicah preživeli v prostorih DŠMM, ki so bili naš drugi dom. Zase vem, da sem z izkušnjami in znanjem, pridobljenim z delovanjem v DŠMM, brez težav našla svoje mesto v svetu medicine.

Vsako novo študijsko (in s tem tudi društveno) leto je prineslo svoje izzive, ki smo jih uspešno reševali in z njimi iz dneva v dan rastle, mi, kot posamezniki, in Društvo, kot organizacija. Kot pomemben korak bi zagotovo izpostavila ustanovitev Zveze študentov medicine Slovenije in s tem postavitve trdnih temeljev za sodelovanje med študenti obeh medicinskih fakultet.

Čeprav so se naše poti po zaključku študija v veliki meri razšle in se danes srečujemo v drugačnih okoljih, z drugačnimi vlogami, vprašanji in delovnimi izzivi, se ob vsakem takem srečanju spomnimo naših začetkov in predvsem čudovitega časa, ko smo skupaj delovali pod sloganom »Medicinec s Srcem«, za katerega verjamem, da v nas živi še danes. (Z)gradili smo trdno in uspešno skupnost in verjamem, da smo vsi neizmerno ponosni, da smo ključen košček v mozaiku celotne zgodbe.

Upravni odbor 2017 in 2018

Dva upravna odbora, en skupen utrip – strast do ustvarjanja, povezovanja in širjenja skupnosti. Mandata Upravnega odbora Društva študentov medicine Maribor 2017 in 2018 sta bila čas novega zagona, sodelovanja in nepozabnih trenutkov.

Vsaka delovna sreda DŠMM je imela svojo energijo. Zvečer smo se zbrali, zagrizli v delo, se nasmejali in vmes načrtovali nove premike. Takrat so se rodile ideje, ki so pustile pečat – od zagona novih sodelovanj z zunanjimi organizacijami do kreacij novih projektov.

Organizirali smo prvi Dogodek Maribor, mesto zdravja ter soustvarjali Konferenco športne medicine. Ob tem smo krepili vezi s Tutorstvom in Študentskim svetom MF UM, podprli projekte v razvoju in opolnomočili že uveljavljene.

Bruci so v DŠMM vstopali z unikatnimi majicami in bruc welcome packi, skozi epska brucovanja – s konfeti kanoni, vlečenjem vrvi pred Rektoratom UM in "speed datingi" s starejšimi kolegi. Novi program »DŠMM Buddies« pa je postal katalizator vključevanja novincev v dogajanje društva.

Na rekordnih motivacijskih vikendih smo se potopili v tribal večere in srednjeveške krste, kovali vizije in gradili pripadnost. Božični koncerti in Docfesti s palačinkami so ostali klasika, nova stalnica pa so postali DŠMM Free Coffee Days.

Dogajanje smo delili prek ikoničnega DŠMM Snapchata, za seboj pa pustili kopico internih for, prijetnih večernih (včasih tudi malo dolgih) sestankov izjemnih vodij projektov, definitivno dolgih poznih nočnih sej upravnega odbora (#sprejemanjeprojektov2018) in nešteto trenutkov, ki so se končali s stavkom: »Samo še eno točko imamo pol pa smo res fertik pa gremo na kak pir ;)...«

Tudi mednarodno smo pustili sledi – od aktivnega udejstvovanja v IFMSA in EMSA do skupne organizacije IFMSA March Meeting 2019 s kolegi iz ljubljanskega Društva.

Delo ni bilo le odgovornost – bilo je veselje. Naše Društvo je stalo na ramenih skupnosti srčnih, predanih in kompetentnih ljudi, ki so DŠMM čutili kot svoj drugi dom. In prav zaradi tega sta bili leti 2017 in 2018 nekaj posebnega.

Z velikim ponosom – hvala vsem, ki ste ta čas in naše Društvo soustvarjali z nami.

Upravni odbor 2022 in 2023

Naš UO je bil prvi po koronskih časih, ko je društvo, zaradi znanih omejitev, dokaj zamrlo. Zato smo imeli plemenito nalogo obuditve, s katero se je naš predsednik spopadel še dosti bolje, kot se je vojskoval Aleksander Veliki. Mi, njegovi predani prijatelji, smo ta žar prevzeli od njega ter mu sledili v boj.

Sicer naš mandat primerjam z bojem, vendar adrenalina ni bilo veliko. V spominih na ta čas je ostalo veliko smeha, ljubezni, prijateljstva, predvsem pa ogromno notranjega zadovoljstva, ko smo opazili sadove našega dela. Starejše vodje projektov, ki jih je to težko obdobje izmozgalo, so svoja mesta počasi predale novemu rodu, s katerimi smo projekte obudili iz koronskega spanja. Prenovili so se pravilniki in statut društva, vsi dogodki upravnega odbora so ponovno zablesteli, društvo se je zopet postavilo na noge, še močnejše kot prej.

Če se še spomnite gimnazijskih let, se boste spomnili tudi tega, z njimi tesno prepletenega izreka; če prvo telo deluje na drugo telo z neko silo, potem tudi drugo telo deluje na prvo z nasprotno enako silo. V našem primeru se je izkazalo, da ta izrek velja tudi v vsakdanjem življenju, saj je društvo oblikovalo nas enako močno, kot mi njega.

Upravni odbor 2024

Leto 2024 je bilo čas predaje štafete mlajši generaciji. Naš upravni odbor je bil sestavljen iz polovice modrejših, že izkušenih in v boju ojačanih starih sabelj, ter polovice sveže skotenih mladičev, željnih novih dogodivščin. Stare sablje so predale vso svoje znanje, ter se z mirom v srcu poslovile, saj so vedele, da je društvo v dobrih rokah. Mladiči, v iskanju izzivov, pa so se podali na nepredvidljivo pot vodenja ter povzdigovanja društva na naslednjo raven.

Upravni odbor 2025

Leto 2025 oziroma čas nastajanja tega zbornika je bilo čas praznovanja. Šest nadobudnih in motiviranih mladih glav si je zadalo cilj, da se 20 obletnica društva obeleži na pravi način. Kljub malo manjši količini predhodnih izkušenj, nam je društvo pomenilo dovolj, da nam delo za njega ni predstavljalo napora. Veseli smo bili, da lahko društvu, ki nam je dalo ogromno, damo nazaj še več. Tako se je šest prijateljev, medtem ko smo se zabavali in še bolj povezovali, skozi leto trudilo dobiti čim več novih idej, nadgradenj in skrbelo, da je še dalje teklo vse kot po maslu.

Na mesto predsednice je stopila Saša, ki je hkrati bila tudi prva dentalka, ki je zavzemala visoke položaje v društvu. Tajnik je postal Vid, ki je zraven tega, da je skozi leto obnavljal znanje postavljanja vejic, nabiral tudi ideje o tehnološki nadgradnji društva. Mesto generalnega sekretarja je zavzel Anže, ki je zraven plačanih računov s svojo harmoniko tudi vedno poskrbel, da nam ni bilo dolgčas. Luka je prevzel mesto podpredsenika za interesne dejavnosti. Kot je za funkcijo bila že tradicija, je nadaljeval s stalnim zamujanjem na vse sestanke in hajpanjem vseh članov za čage. Pozicijo podpredsednice za zunanje zadeve je prevzela Lina, katere desna roka je ostala Canva. Skozi leto pa je poskrbela, da nam promocija na nobenem koraku ni šepala. Iva je postala podpredsednica za notranje zadeve in s svojo prijaznostjo skrbela, da nobena vodja projektov čez leto ni zaspala, če si pa kdaj imel slab dan, je njen objem bil edino pravo zdravilo.

